

மார்ச் 7 1970]

1969-70-ம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவுக்கான இரண்டாம் துணை நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது பொது விவாதம்.

* திரு. அ. மாரிமுத்து : ஸ்பாநாயகரவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையிலே கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆண்டுதோறும், ஆளுநர் உரையும், வருஷத்திற்குப் பலமுறை திட்டமிடுதலும், துணை மானியக் கோரிக்கையும் வருகிறதே தவிர, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஏதாவது ஒரு நலன் இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது அது நல்ல முறையிலே அமையவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு இந்த அவையிலே கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே, இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு இந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக எத்தனையோ பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்குத் திட்டமிட்டபோதிலும் அங்குள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகள் ஏதாவது ஒரு நலன் அடைந்திருக்கிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. குறிப்பாக வடிகால் வசதிகளைப் பற்றி, தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஆடுதுறை தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்காக ஒரு நாளையே ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அரசு மானியக் கோரிக்கைகளிலே இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை மக்களுக்கும் ஒரு நலன் இருக்கக்கூடிய வகையிலே நல்ல திட்டங்களை நாம் திட்ட வேண்டும். ஏதோ திட்டமிடுவதில் பஞ்சமில்லை, ஆனால் அதை நம்பியிருக்கும் அத்தனை மக்களுக்கும் சுத்தமாக எந்த ஒரு நலனும் இல்லை என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். வடிகாலைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சை மாவட்டத்திலே, எனது தொகுதியாகிய ஆடுதுறை தொகுதியிலே உள்ள மன்னிப்பழவாறு பற்றி இந்த அவையிலே பல முறை எழுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அந்த குறையை, இன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு திரு. கருணாநிதி அவர்கள் அன்று பி.டபிள்யூ.டி. மந்திரியாக இருந்தபொழுது, குடந்தையிலே, விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களையும் கூட்டி, அங்குள்ள குறைகளை நிறையக் கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அன்று மந்திரியவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் முன்னாலே இறுதியிலே வாக்குறுதி அளித்தது என்ன என்பதை இந்த அவையிலே கூற ஆசைப்படுகிறேன். இன்று இந்தக் குடந்தையிலே கூடியுள்ள இந்த மாவட்டத்திலுள்ள அத்தனை விவசாய மக்களுடைய பாசன வடிகால் வசதிகளைப் பற்றிக் கேட்டபோது, 'மன்னிப் பழவாறு என்ற பிரச்சினை அதிகமாக எழும்பியது. அந்தக் குறையை நான் சென்னை சென்றதும் துரிதமாகச் செயல்படுத்துகிறேன்' என்று வாக்குறுதி தந்தவன்தான். அன்று வாக்குறுதி தந்த அன்றையப் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் இன்று பொறுப்பில்ள்ள முதலமைச்சராக இருந்தம்கூட அந்த வாக்கு செயல்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

அடுத்தபடியாக, உங்களுக்கு கெல்லாம் நன்கு தெரியும், தஞ்சை மாவட்டத்திலே எத்தனையோ பிரச்சினைகள் எழும்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டிலே அந்த வெண்மணி விபரீதம் நடந்தது. இந்த அவையிலே உள்ள அத்தனை பேர்களும் உள்ளபடியே கண்ணீர் வடித்துள்ளனர். அந்தக் குறையை இங்கும் கூறியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய மக்களின் நலன்களை இன்று நல்ல முறையிலே கவனித்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லவே இல்லை. குறிப்பாக நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே கூலிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக சில ஆய்வுக் குழுக்களை அனுப்பி அமைச்சர்கள் முதல் அத்தனைபேர்களும், அரசு அலுவலர்களும் கூலியை நிர்ணயம் செய்தார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட விபரீதத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாகக் கீழ்த் தஞ்சையிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மட்டும் கூலியை நிர்ணயம் செய்தார்கள். ஆனால் மேலத் தஞ்சையிலேயும் நிறைய விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, எனது தொகுதியாகிய ஆடுதுறை தொகுதியும் அந்த மேலத் தஞ்சையிலேதான் உள்ளது. கீழ்த் தஞ்சையிலே அலுவடைக் கூலியை அதிகமாக நிர்ணயித்தும், மேலத் தஞ்சையிலே பழைய காலங்களிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டதையே வாங்கும்படியும் சொன்னார்கள். எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முதலமைச்சரவர்கள் கீழ்த் தஞ்சையிலே விவசாயத்திலே ஈடுபட்டக்கூடியவர்களுக்கு அதிகக் கூலி கிடைக்கும் வகையிலே சட்டமே தீட்டினார்கள். ஆனால் மேலத் தஞ்சையிலே அந்த சட்டத்தினாலே எந்தவிதமான பயனும் இல்லாமல் போகிறது. அந்த ஒரு காரணத்தினாலே, சென்ற ஜப்பசி மாதத்திலே குறுவை அலுவடையின்போது நடந்ததைப் பற்றி அங்குள்ள ஆட்சித் தலைவர் பொறுப்புள்ள அதிகாரியான சூப்பிரண்டெண்ட் ஆஃப் போலீசைக் கேட்டால் அவர்கள் என்னைவிட நன்றாக விளக்கம் சொல்வார்கள். தினம் தினம் மேலத் தஞ்சை பார்ட்ரிலே உள்ள விவசாயக் கூலிகட்கும் மிராசுதர்களும் உள்ள குறைகளைத் தீர்க்கவே அங்கு பொறுப்புள்ள மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு நேரம் இருந்ததே தவிர, மற்ற எந்த நல்ல காரியத்தையும் கவனிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. குறிப்பாக, ஒரு காரியத்தை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முன்னாலேயிருந்த, நான் சார்ந்துள்ள கட்சி ஆட்சி புரிந்தபொழுது சட்டம் வந்தது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். விவசாயிகளுக்கும், உழவிலே ஈடுபட்ட அத்தனைபேர்களுக்கும் 60-40 என்ற விதத்தில் சட்டத்தைத் தீட்டினார்கள். அப்போது முக்கிய வாரச் சட்டம், தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று அமைந்தது. அது, ஒரு மாவட்டத்தைப் பல கூறுக்கி, கீழ்த் தஞ்சைக்கு இவ்வளவு கூலி, மேலத் தஞ்சைக்கு இவ்வளவு கூலி என்று இன்று முதலமைச்சரவர்கள் செய்ததுபோல் இல்லை. நாங்க னெல்லாம் நம்பிக்கொண்டிருந்தோம். தஞ்சை மாவட்டத்தை சார்ந்தவர்கள் முதலமைச்சராக ஆகியிருக்கிறார்கள். நல்லதொரு

[திரு. அ. மாரிமுத்து] [1970 ஜனவரி 27]

முறையிலே கூலிப் பிரச்சனை தீரும் என்று தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நாங்கள் நம்பிக்கொண்டு இருந்தோம். அப்படிப்பட்ட நிலையில் எங்களைக் கொளாமலே அமைச்சர்மு முதல் அத்தனை பேர்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை கேட்டுத் தெரிந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நீண்ட காலமாக இந்த தானியக் கட்டுப்பாடு தமிழகத்திலே நிலவியிருந்தது தெரியும். முதலமைச்சரவர்கள் நீக்கிவிட்டதாக அறிக்கையின் மூலம் படித்திருப்பீர்கள். ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்தத் தடை ஏனோ நீங்காமல் இருப்பதைக் கண்டு, தஞ்சை மாவட்டத்திலேயுள்ள அத்தனை விவசாயிகளும், அவர்கள் உழைப்பிலே, உணவு தானியப் பெருக்கிலே அக்கறை அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில் நான் படித்தபோது இந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியது குறித்து ஒரு கருத்துப்படம் போட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அதில், கையிலே துப்பாக்கியை எடுத்து நமது முதல் அமைச்சர் தோளிலே தாங்கிக்கொண்டு ஒரு வீரரைப்போல் புலியைச் சுட்டு, அதைச் சங்கிலியிலே கட்டி இழுத்துக் கொண்டு வருவதைப்போல் அந்தக் கருத்துப்படத்தில் போடப்பட்டிருந்தது. உண்மையிலேயே முதலமைச்சரவர்கள் நல்லதொரு வேட்டையாடி இந்தப் புலியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர் சுட்ட புலியை கட்டித் தூக்கிச் செல்லவேண்டும். ஆனால், அவர் சங்கிலியால் கட்டி இழுத்துச் செல்கிறார்கள், எனவே நாங்கள், அவர் வேட்டையாடிச் சுட்டதிலே புலி நன்றாகச் சுடப்படவில்லை, உயிர் போகவில்லை என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தோம். அப்படிப்பட்ட வீரர் பயிற்சியைப் பெற்ற அவர்கள், தஞ்சை மாவட்டத்திலேயுள்ள கட்டுப்பாடு என்ற புலியைச் சுடாமலே வைத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ காரணத்தால், குறிப்பாக ஆடுதுறை தொகுதிக்கு அப்பால் உள்ள அணைக்கரை பகுதி, கொள்ளிடத்திற்கு அப்பால் திருச்சி மாவட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது, அதைச் சேர்ந்த பல கிராமங்களில் எங்களைப்போல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கு விவசாயம் செய்யும் அத்தனைபேரும் ஒரு மூட்டை நெல்லை 40 முதல் 60 வரை விற்கக் கூடிய ஒரு நிலை அங்கு ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை அங்கு அவர்களுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆறு குறுக்கே இருந்த பாவத்தின் காரணத்தினால், தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நாங்கள் எல்லாம் அதி தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை, அதில் அக்கறையை எடுத்துக் கொண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதனால் செலவினங்கள்தான் கூடியிருக்கிறதே தவிர உற்பத்திப் பெருக்கத் தானியத்திற்கு அரசு நிர்ணயித்துள்ள விலைக்கு விற்கும் நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த ஆண்டிலே அதிகமாக மழை பெய்து அதிக உற்பத்தியைப் பண்ணியிருந்தாலும்கூட வியாபாரத்திற்குக் கொள்முதலுக்குக் கொடுக்கும்

1970 ஜனவரி 27] [திரு. அ. மாரிமுத்து]

பொழுது நாங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த அவையிலே உள்ளவர்கள் நன்கு அறிவிர்கள், அமைச்சர்கள் அறிவார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது நாலே முக்கால் கோடி ரூபாய்க்குச் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல மானியக் கோரிக்கைகள் அதிகரித்து வருகின்றனவே தவிர, திட்டங்கள் அதிகரித்து வருகின்றனவே தவிர, அவற்றால் பயன் எதுவுமில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த திருப்பனந்தாள் வட்டாரம் இருக்கிறது. அங்கு 45 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஏதோ ஒரு சில ரோடு வசதிகள், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சொந்தமாக உள்ள ரோடுகள், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலும் கூடி தீர்மானத்தைத் தீட்டி நல்ல முறையில் செயல்படுத்தக்கூடிய அளவில் அங்கு இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு அப்பால், பஞ்சாயத்திற்குச் சொந்தமான நடைபாதைகள், பஞ்சாயத்திற்கு நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அன்று முதல் இன்று வரை, கிட்டத்தட்ட 3, 4 ஆண்டுகளாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அங்கு விஜயம் செய்யும் அமைச்சர்கள் முதல் அத்தனை பேர்களும் நன்கு அறிவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக, அங்குள்ள அத்தனை ஏழை எளிய கிராமப்புற மக்களெல்லாம் அமைச்சர்களிடத்தில் தரக்கூடிய கோரிக்கைகளெல்லாம் 'மழை காலத்தில் நடப்பதற்குக்கூட நடைபாதை இல்லாத நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம்' என்பதுதான். அதை பஞ்சாயத்துகள் தான் செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செய்யக் கூடாது என்ற முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அரசாங்கம் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறது. இந்த முறை மாற்றப்பட்டு, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் தனியாக ஒரு சலுகையைக் காட்டி, அங்குள்ள விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும், நடைபாதை வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, தனிச் சலுகை காட்டி, நல்ல முறையில் நடைபாதைகளைச் செப்பணிட்டுக் கொடுப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, திருப்பனந்தாள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கிராமங்களிலுள்ள அத்தனை நிலங்களுக்கும் நாங்கள் சர்ஜார்ஜ் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். வரியை விதித்தும், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வசதியை நல்ல முறையில் கொடுப்பதற்கு வசதியற்றவர்களாகவும், தகுதியற்றவர்களாகவும் இருக்கிறோம். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிபிடித்ததில் இருந்த பொழுது எங்களுக்கெல்லாம் ஒரு உத்தரவு வந்தது. அதிதீவிர சாகுபடி திட்டம் அமலாகும் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் நிறைந்த எல்லா கிராமங்களுக்கும் எத்தனை லட்ச ரூபாய் செலவு

[திரு. அ. மாரிமுத்து] [1970 ஜனவரி 27]

வழித்தால் நல்லதொரு முறையில் நடைபாதைகள் அமைத்துத் தரமுடியும் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களைக் கேட்டிருந்தார்கள். நாங்களும் அந்தக் கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள ரோடுகள் எத்தனை மைல்கள் நீளம் இருக்கின்றன. இத்தனை மைல்கள் விஸ்தீரணமுள்ள ரோடுகளுக்கு இத்தனை லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டும் என்று திட்டம்போட்டு, கணக்கெடுத்து, அப்பொழுதே அரசுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். அன்று முதல் பலதரப்பட்ட இடங்களிலும், கவுன்சிலின் கூட்டங்கள் கூடுகிற நேரங்களிலும் நாங்களும் இந்தக் குறையைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ரோடு வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் எரு, தழைக்கோ இட முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, எங்களுக்கு வேண்டிய ரோடு வசதிகளை அமைத்துத் தருவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கூறி, எனக்குப் பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தமிழகத்தில் சமீபத்தில் உயர் திரு. கான் அப்துல் கலீப்கான் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்க்கூடிய காலத்தில், பழம்பெரும் தேசத் தலைவராகிய அவர் ஒரு உண்மையை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த உண்மை என்னவென்றால், சுதந்திரம் கிடைத்து 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், நான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துவரக்கூடிய எல்லா இடங்களிலும் ஏழைகள் ஏழைகளாகவே இருக்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையைத்தான் பார்த்து வருவதாகக் கூறியிருக்கிறார். இது மிகவும் உண்மை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்றைக்கு தமிழகத்தில் குறிப்பாக பலவித முன்னேற்றகரமான திட்டங்களை நிறைவேற்றி வரக்கூடிய காலத்திலும், ஏழை மக்கள் இன்னும் துன்பத்தில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு 5 மாதங்களுக்குத்தான் வேலை இருக்கிறது, 7 மாதங்களுக்கு வேலை இல்லை என்ற நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வேலை கிடைக்கக்கூடிய காலத்திலும்கூட, புஞ்சை பிரதேசத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய மக்களுக்கு, 75 பைசா, ஒரு ரூபாய் அல்லது ரூ. 1¼ என்ற முறையில் அவர்கள் குறைந்த கூலிக்குக்கூட வேலை செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சில மாவட்டங்களில் சில வட்டங்களில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பெருவாரியாக இருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தால் தான். ஏழை மக்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்ற முடியும். தமிழ்நாடு பூராவிலும் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்த பட்சம், பெண்களுக்கு ரூ. 3, ஆண்களுக்கு ரூ. 4 என்று கூலி

1970 ஜனவரி 27] [திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை அரசு நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நஞ்சைப் பிரதேசத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே, அந்தச் சட்டம் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மட்டுமல்லாமல், தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை பிரதேசத்தில் வாழக்கூடிய சகல விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய முறையில் தமிழ்நாடு பூராவக்கும் அந்த சட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் கிராமங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய, வெட்டியான்கள் என்ற கிராம தலையாரிகளை—தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் அதிகமாக ‘வெட்டியான்கள்’ என்ற வேலையில் இருப்பவர்கள்—சிக்கனத்தைக் கருதி, இவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இன்றைக்கு வேலையை இழந்து நிற்கிறார்கள். மீண்டும் இவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய உத்தரவை அரசு உடனே பிறப்பிக்க வேண்டும். குறைந்தபட்ச சம்பளத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய இவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிய உத்தரவை ரத்து செய்து, மீண்டும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் பல தனியார், கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கல்லூரிகளில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், அதாவது சமையல் பகுதியிலே வேலை செய்பவர்கள், வரட்ச்மேன், ஸ்லிப்பர்கள், ஆயாக்கள் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டவர்கள் ஆகியோர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் கிடையாது. அவர்கள் வேலைக்கும் உத்தரவாதம் கிடையாது. இவர்களை எல்லாம் இப்பொழுது தனியார் கல்லூரி நிர்வாகிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வேலையை விட்டு நீக்கலாம். எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை இருக்கின்றது. இப்படிப் பட்ட கல்லூரிகளிலே வேலை செய்யக்கூடிய கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளமும் வேலைக்கு உத்தரவாதமும் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சட்டத்தை அரசு நிறைவேற்ற முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் பாவிடெக்னிகல், தொழில் பள்ளிகள் சில இருக்கின்றன. அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. 30—4—1968-ல், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கக்கூடிய இந்தக் காலத்தில், தொழில் பள்ளிகளில் பணியாற்றிவரும் ஆசிரியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது என்று தொழில் கல்வி இயக்குனர் சுற்றறிக்கை விட்டிருந்ததாக அறிகிறேன். என்றாலும், அதையும் மீறி ஆசிரியர்கள் பல பேர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு இன்று வேலை இழந்து நிற்கிறார்கள். இந்த ஆசிரியர்களுக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்க உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி ஊழல்கள் நடக்கக் கூடிய தொழில் பள்ளிகளை அரசே ஏற்று நடத்துவது என்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஒரு

[திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1970 ஜனவரி 27]

சில இடங்களில்தான் இம்மாதிரி தொழில் பள்ளிகள் நடக்கின்றன. அந்தத் தொழில் பள்ளிகள் வியாபாரக் கூடங்களாக இயங்குவதற்கு நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. ஆகவே, அவைகளை அரசே ஏற்று நடத்துவதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் 84 நகரசபைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் பணியாற்றி நீண்ட காலமாக வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் காலத்திலிருந்த சம்பளத்தை ஒட்டி அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் தங்களுடைய பென்ஷனை அதிகமாகக் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை சமீபத்தில் அரசுக்கு விண்ணப்பமாக அனுப்பி யிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அந்தக் கோரிக்கையை பரிசீலனை செய்து, அப்படிப்பட்டவர்கள் தமிழகத்தில் சில ஆயிரக் களுக்கான பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பென்ஷனை அதிகரிப்பதற்கு அதிகமாக தொகை ஆகாது. சில லட்சம் ரூபாய் போதும்; அனுதாபத்தோடு கவனித்து அவர்களுக்கு பென்ஷன் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வரட்சிப் பணிகள் தமிழகத்தில் தீர்த்துவிட்டன என்று கருதக் கூடாது. இன்னும் அநேக இடங்களில் அரிசன மக்கள் குடிநீர் இல்லாத நிலையில் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, மதுரை மாவட்டத்தில் உசிலம்பட்டி, திருமங்கலம், ஆண்டிப்பட்டி, சேடம்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் அரிசன மக்களுக்குக் குடிநீருக்காக கிணறுகள் வெட்டப்ப்ப்பொழுது, சில ஊழல்கள் நடந்துள்ளதால் அந்தப் பணிகள் சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை. மீண்டும், அந்த இடங்களில் நல்ல முறையில் குடிநீர்க் கிணறுகளை வெட்டித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, வேலையில்லாத நாட்களில் பொதுப் பணித்துறை மூலம் நடைபெறும் ரோடு போடுதல், கிணறு வெட்டுதல் போன்ற வேலைகளைக் கொடுத்து சிறு ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்கள் மயானத்திற்கு பிரேதங்களைக் கொண்டு செல்வதற்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் பல இடங்களில் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ரோடு வசதி செய்ய ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிரதானமாக குடிநீர்க் கிணறுகளைப் பஞ்சாயத்து போர்டுகளால் வெட்டிக் கொடுக்க முடியாது என்றாலும் கூட, அரசாங்கமே அதற்கான தொகைகளை, வறட்சிப் பணியின் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1970 ஜனவரி 27]

கடைசியாக, சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது, அரசாங்கம் இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஒன்று ஜமாபந்தியை ஒழிப்பது. இரண்டு ரெவின்யூ போர்டை எடுத்துவிடுவது. இவை எந்த அளவிற்கு நிறைவேறியிருக்கின்றன. 10-30 இப்பொழுது இருக்கும் நிலை என்னவென்று பார்த்தால், மு.ப. ஜமாபந்தியை ஒழிப்பது, ஒரு மாவட்டத்தில், அதிலும் ஒரு வட்டத்தில் பரீட்சார்த்தமாகத்தான் அமுலாக்கப்படவுள்ளதாக அறிகிறேன். ஏன் எல்லா இடத்திற்கும் விஸ்தரிக்க முடியவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் கூறவேண்டும். மேலே இருக்கும் ரெவின்யூ போர்டு அவசியமற்றது. செல்வந்தர்கள் தங்களுக்கு ஏதாவது காரியம் கீழே உள்ள அதிகாரிகளிடம் ஆக வில்லை என்றால், மேலே ரெவின்யூ போர்டில் வந்து சாதித்துக் கொள்ளும் நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் கொண்டு வந்த இரண்டு திட்டங்களையும் அமுலாக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் அரசு உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அளவில் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. ந. தருமலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான துணை மானியத் திட்டத்தை ஆதரித்து சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ரூ. 4.75 லட்சம் அளவிற்கு துணை மானியங்கள் கோரியிருப்பதை ஆதரிப்பது நம்முடைய இன்றியமையாத கடமையாகும். சென்ற ஒரு ஆண்டு காலத்தில் நம் மாநிலத்தில் நடைபெற்றிருக்கும் பணிகளைப் பொறுத்தும், விடுபட்டுப்போன பணிகளுக்காகவும் சட்ட மன்றத்தின் அனுமதியைக் கோரி, இந்தத் தொகையைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். இவை நியாயமானவை என்பதால் நாம் இவற்றை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

முக்கியமாக சாலை மானியம் பற்றி ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளப் பூர்வமாக வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். முன் பெல்லாம் சாலைகளுக்குத் தமிழ் நாட்டு அரசு வழங்கும் மானியம் மக்கள் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டது. அது தீங்கானது என்று கருதப்பட்டு வந்தது. புதிய கருத்தை அமுலாக்கும் முறையில் இன்றைக்கு சாலைகளின் முக்கியத்துவம், அவற்றின் நீளம் இந்த அடிப்படையில், நீண்டகாலமாக இருந்து, குறைபாட்டை போக்கும் அளவில் அது அமைந்திருக்கிறது. முன்னாலே இருந்தது போல இல்லாமல், இனிமேல் இந்தப் புது முறையில், இந்த அடிப்படையில் சாலைகளுக்குத் தொகைகள் வழங்கப்படும் என்பதையாரும் வரவேற்கத் தயங்க மாட்டார்கள். இதிலேயும் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது பள்ளத்தாக்காக இருக்கும் பகுதி, வயலோடு வயலாக அமைந்திருக்கும் சாலைகள், வேறு வேறு மாவட்டங்களில் போல் இல்லை. இங்கெல்லாம் முழுமையான

[திரு. ந. தர்மலிங்கம்] [1970 ஜனவரி 27]

சாலைகள் போடுவது என்பது இயலாத காரியம். சென்ற ஆண்டு தஞ்சையில் சரஸ்வதி மகாலில் நடந்த இருபேக சாகுபடி கருத் தாங்கில் கூட இந்தச் சாலை மானியத்தைப் பற்றி கோரப்பட்டது. அதில் இப்பொழுது மாற்றம் செய்திருப்பது மக்களால் வரவேற்கப் படும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் போதாது என்கிற குறை ஒரு பகுதியில் இருந்தாலும், வெள்ளக் காலங்களில், வடிந்தால் பிரச்சினைதான் முக்கியமானது. அதிலும் முக்கியமாக கிழக்கு தஞ்சையில் நாகப்பட்டினம், திருத்துறைப்பூண்டி, பட்டுகோட்டை முதலிய பகுதிகளில், மழை காலங்களில் எங்கேயோ 10, 20 மைல்களுக்கு அப்பால் பெய்யும் மழையின் காரணமாக பல்வேறு ஆறுகளில் வெள்ளம் வந்து, அது கடலுக்குப் போக வேண்டி இருப்பதால், எங்கும் ஒரு வெள்ளக் காடு போல் ஆகிவிடுகிறது. இதைப்பற்றி கூர்ந்து கவனித்து, இப்பொழுது ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றி திருத்துறைப்பூண்டி, பட்டுகோட்டை, மன்றார்குடி முதலிய பகுதிகளில், பெரும் தீங்காக இருக்கும் பாமணியாறு வெள்ளத்தை கடலில் கொண்டு விட வெள்ள காலத்திலும் பாதகம் வராமல் தடுக்கத் தக்க வகையில் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். நீண்ட காலமாக இருந்து வந்திருக்கும் குறையை நீக்க வகை செய்திருக்கிறார்கள். 12,20 லட்சம் ரூபாய் அளவில் திட்டம் போட்டு வேலை செய்து கொண்டிருப்பதால் அது அந்தப் பகுதி மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப் படுகிறது. எங்கள் பகுதியில் பாமணியாறு திட்டம் ஒரு 'ஸ்ட்ரெயிட் கட்' திட்டம். அதே போல இன்னும் இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் எடுத்து அரசாங்கம் செயல்பட்டால், எங்கள் பகுதிக்கு நல்ல நன்மையைச் செய்ததாக இருக்கும். அவை வளவனாறு ஸ்ட்ரெயிட் கட் திட்டம் ஒன்று. இன்னொன்று கிளை தாங்கி வடிகால் திட்டம் அந்தத் திட்டங்கள் இரண்டையும் நிறைவேற்றிவிட்டால் எந்தக் காலத்திலும் எப்படி வெள்ளம் வந்தாலும், வானமே பொத்துக்கொண்டு பொழிந்தாலும், வெள்ளம் வந்து பாதகம் ஏற்படும் என்கிற நிலையே இருக்காது.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீதித்துறை அலுவலர்களுக்கு வீடு கட்ட தனி மானியம் ஒதுக்கியிருப்பது. 'குடியாட்சி வெறியுடன் செயல்பட வேண்டுமெனில், நீதித் துறைக்குத் தனி உரிமை அளிக்க வேண்டுவது முதல் தேவையாகும். இத் தேவையை நிறைவேற்ற, நீதித் துறை அலுவலர்கள் அச்சம், அவாவின்றிக் தங்கள் கடமைகளை ஆற்றுவதற்காக அவர்களுக்குச் சிறப்பான டிட வசதிகளை நல்க வேண்டியுள்ளது. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தர வேண்டியது அத்தகைய தேவைகளில் ஒன்றாகும். இதை ஏற்றுக்கொண்டு, நமது மாநில நீதித் துறை அலுவலர்களுக்கு மொத்தம் ரூ. 80 லட்சம் செலவில் வீடுகள் கட்டித் தர நாம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளோம். நீண்ட காலத்திற்கு முன்னதாகவே ஒப்பளிப்பு வழங்கியிருக்க வேண்டிய இத் திட்டத்

1970 ஜனவரி 27] [திரு. ந. தர்மலிங்கம்]

திற்கு, மானியம் 47-ன் கீழ் சட்ட மன்றத்தின் இசைவு வேண்டப் பட்டுள்ளது' என்று நிதியமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்கள். அச்சத் திற்கு இடம் இல்லாமல், ஆசைக்கு இடம் கொடுக்காமல், எப் பொழுதும் சிலரால் பணியாற்ற முடியாது. இதை முழுதாக உணர்ந்து, நம் அரசு ரூ. 80 லட்சம் அளவில் வசதி செய்து கொடுக்க முற்பட்டிருப்பதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. எனக்கு முன் பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர், எதுவுமே செய்யவில்லை என்று குறிப் பிட்டார்கள். நியாயமாகச் செய்ய வேண்டியதைச் செய் திருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன் என்ன காரணத்தால் அப்படிப் பாராட்ட முடியவில்லையோ தெரிய வில்லை. அவரும் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர். அவரே சென்ற ஆண்டு சாலை மானிய குறைவு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படும் வகையில் இதுவும் இப்பொழுது இருப்பதால், இதையாவது பாராட்டியிருக்கலாம்.

இந்த அளவோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள் கிறேன், வணக்கம்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும், துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத் துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பின் தங்கிய மக்கள் நலனுக்கு என்று ஒரு குழுவை அரசாங்கம் அமைந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்தக் குழுவும் எட் டளவில் இல்லாமல், மக்களுக்கு உண்மையிலேயே நன்மை பயக்கும் அளவில், செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அது ஒரு வருஷத்தில் தன் பணியை முடிக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாவது அது தன் னுடைய பணியை முடித்து, பின் தங்கிய மக்கள் நலனை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற கவனம் செலுத்தும் அளவில் காரியங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குடிநீர் பிரச்சினைக்காக இந்தத் துணை மானியத்தில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில், குடிநீர் கஷ்டம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத் தால், மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பது அரசுக்கு நன்கு தெரியும். ஆகவே, இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்கு என்று ஒரு தனி போர்டை அமைத்து இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இந்த போர்டின் மூலம் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை பரவலாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லாவாரியாக, தாலுகாவாரியாக ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் குடி-தண்ணீருக்காக திட்டமிட்டு அதற்கான பணத்தை ஒதுக்கித் தந்து மக்கள் எல்லோருக்கும் குடி தண்ணீர் வசதியை நல்ல முறையில் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1970 ஜனவரி 27]

அடுத்தபடியாக, பத்திரப் பதிவு முறையை எடுத்துக் கொண்டால், முன்பிருந்த நிலைக்கும் இப்பொழுதுள்ள நிலைக்கும் மாறுபாடு அதிகமாக உள்ளது. ஏழை எளிய விவசாயிகள் நிலம் வாங்க முடியாத கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு புதிய ரேட்டை ஃபிக்ஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்த ரேட்டின் படி பார்த்தால் நிலம் மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல்தான் இருக்கிறது. மூவாயிரம் ரூபாய் மதிப்புக்கு உள்ள ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது. யாராவது இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு ஒரு நிலத்தை வாங்கினாலும் அந்த ஏழை விவசாயியும் அந்தப் பத்திரத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள ஸ்டாம்புடன் மேற்கொண்டு ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது, மூவாயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள நிலத்திற்குண்டான ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஏழை விவசாய மக்கள்தான் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இரண்டாயிரத்திற்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டினால் இன்னும் ஓராயிரத்திற்கு ஸ்டாம்பு அதிகமாகக் கட்ட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் வாங்குவதற்கு முடியாமல் அதிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு சில இடங்களில் மோசமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கும் அந்த ரேட்டின்படிதான் அதாவது மூவாயிரத்திற்கு உண்டான ஸ்டாம்புப்பை ஒட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படிப் பொருந்தும்? உயர்ந்த நிலங்களுக்கு வேண்டுமானாலும், இது சரியானதாக இருக்கலாம். மோசமான நிலங்களுக்கு ஸ்டாம்பு கட்டினத்தைக் குறைத்துக் கட்டுவதை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, அரசு பத்திரப் பதிவுத் துறையிலுள்ள இந்த கஷ்டத்தை நல்லபடியாக கவனித்துப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்ட நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 'இங்கிருந்து சில பேப்பர்கள் அங்கே போகின்றன, அங்கேயிருந்து சில பேப்பர்கள் இங்கே வருகின்றன' என்ற அளவில் பேப்பர்கள் திரும்பத் திரும்ப சென்றுகொண்டிருக்கின்றனவே தவிர, காரியம் நடைபெறுவதில்லை. ஒரு இடத்திலேயிருந்து வந்த பேப்பரில் ஒரு கேள்விக் குறியைப் போட்டுத் திருப்பி அனுப்புகிறார்கள். இதனால் காலதாமதம்தான் அதிகமாகிறது. ஆகவே, கால தாமதத்தை தவிர்த்து, மாவட்ட நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் பைல்களின் குறிப்பைப் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்குமாறு அரசாங்கம் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாவட்ட நிர்வாகங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் எங்கும் லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இருக்கிறது. என் தொகுதியில் மட்டுமல்ல, பொதுவாக எல்லா இடங்களிலும் அதிகமாக இருக்கிறது. எந்த வேலைக்கும் லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் காரியம் நடக்கும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை வளருவது நாட்டிற்கு நல்லதல்ல. இது மிகவும் மோசமான நிலையை உண்டாக்கக் கூடியது. ஆகவே, அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, லஞ்ச ஊழலை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970 ஜனவரி 27]

அடுத்தபடியாக, மருத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில், கிராமப்புற பகுதிகளில் மருத்துவ வசதி குறைவாக இருக்கிறது. ஆங்காங்கே பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஆஸ்பத்திரி என்று ஒன்று இருக்கிறதே தவிர, அங்கும் சரியான வசதிகள் இல்லை. ஜனத்தொகை அடிப்படையில் எல்லா இடங்களிலும் பரவலாக ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் மருத்துவம் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். ஜனத்தொகை அடிப்படையில் ஆஸ்பத்திரிகளை அமைத்து, கிராம மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதி எப்போதுமே வறண்ட பகுதியாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு தண்ணீர் பாய்ச்சல் முறை இரண்டு தண்ணீர் பாய்ச்சல் முறைகளிலேதான் இங்குள்ள பயிர்கள் சாவியாகப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு வழிவகை செய்யவேண்டும். வைகை ஆற்றில் தண்ணீர் அதிகமாக வரும்போது, தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொள்ள வழி செய்ய வேண்டும். கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க திருப்பத்தூர், திருவாடணை தாலுகாவிற்குச் சமீபத்தில் கிளவளவு என்ற கால்வாயை இரண்டு மைல் தூரம் அளவிற்கு வெட்டி ஏரியூர் கண்மாய் வழியாக உப்பாற்றில் சேர்த்தால் அப்பகுதிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, அந்த இரண்டு மைல் கால்வாயை வெட்டி தண்ணீர் வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீர வேண்டுமென்றால், நாட்டிலே உள்ள எல்லா ஜீவ நதிகளையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டும். சில ஜீவ நதிகள் மைசூருக்குச் சொந்தம். சில ஜீவ நதிகள் ஆந்திராவுக்குச் சொந்தம், சில நதிகள் கேரளாவிற்குச் சொந்தம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதனால்தான் தண்ணீர்ப் பாசனம் நல்ல முறையில் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, எல்லா ஜீவ நதிகளையும் தேசிய மயமாக்கி. நாடு பூராவிலும் தண்ணீர்ப் பாசனம் நல்ல முறையில் நடைபெற வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கடல் ஓரச் சாலைகள். தொண்டியிலிருந்து கடலையொட்டி செல்லும் பாதை மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. நல்ல பாலங்களை அமைத்துத் தர வேண்டும். மழைக் காலத்தில் அந்தப் பகுதி மக்கள் போக்குவரத்திற்கு மிக்க கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தச் சாலை மிகப் பழமையானதாக இருப்பதால் அதைச் செப்பணிட்டுத் தர வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூறி செப்பணிட்டுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சாவூர், திருச்சி ஜில்லாக்களை என்னுடைய ஜில்லா வுடன் இணைக்கக்கூடிய சாலைகள் இருக்கின்றன. குறுக்கே செல்லும் ஆறுகளில் பாலங்கள் இல்லாததால் போக்கு

[1970 ஜனவரி 27]

வரத்து தடைப்படுகிறது. ஆகவே, நல்ல பாலங்களை அமைத்து இரண்டு ஜில்லாக்களையும் இணைத்துத் தரவேண்டும். பொதுமக்களுக்கும் இந்தச் சாலைகள் அவசியமானது என்ற முறையில் அரசினர் தனிக் கவனம் செலுத்தி நல்ல வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர்களே, இப்போது உணவு தானியத்தின் மீதுள்ள கட்டுப்பாட்டை இந்த அரசாங்கம் நீக்கியிருக்கிறது. அதன்மீது இந்த மன்றத்தில் பல கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. உணவு தானியக் கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டதன் காரணமாக எதிர்காலத்திலே விலைவாசிகள் ஏற்றம் பெற்று, அதனால் ஜனங்கள் பெரும் தொல்லைகளுக்காளாவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றொரு பக்கத்தில், இந்தக் கட்டுப்பாடு வந்த காரணத்தினால் விலைவாசிகள் குறைந்து, விவசாயிகள் உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியாத சூழ்நிலை வரலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், நூற்றுக்கு அறுபது சதவிகித மக்கள், அதாவது உற்பத்தி செய்பவர்களும், வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களும் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை விரும்பவில்லையென்பதே. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கட்டுப்பாட்டின் மூலமாகக் கிடைக்க வேண்டிய வசதிகள் ஒரு சிலருக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அதாவது, நகரங்களிலே இருப்பவர்களுக்குத்தான் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் நியாயமான விலையில் உணவுத் தானியம் கிடைக்கிறது. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களுக்கு அந்தவிதமான வசதிகள் கட்டுப்பாட்டின் மூலமாகக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியதைப்பற்றி அஞ்ச வேண்டியதில்லை, சபிக்கவேண்டியதில்லை. இதனுடைய விளைவுகளை ஒருமாத காலம் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம். கட்டுப்பாட்டை கொண்டுவரக்கூடிய சர்க்காரே கட்டுப்பாட்டை நீக்கக்கூடிய சாத்தியமாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது பாராட்டத்தக்க ஒரு சாதனை. மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்த முடிவு எடுத்ததற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். கட்டுப்பாட்டை வைத்திருப்பதா, நீக்கிவிடுவதா என்பதெல்லாம் ஒரு பெரிய விவாதத்திற்குரிய விஷயம். நூற்றுக்கு 60 சதவிகித மக்கள், பத்து பைசா அதிகமாகக் கொடுத்து உணவுப் பொருள்களை வாங்கினாலும், நல்ல அரிசியை சாப்பிட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. கோவையிலுள்ள நியாய விலைக் கடைகளிலிருந்து ஒரு சிறிது அரிசியை எடுத்துவந்து என்னிடம் காட்டினார்கள். அதை நான் முதலிலே கல் என்றுதான் நினைத்தேன். ஏனெனில் அவ்வளவு சிவப்பாக இருந்தது. ஸ்தலத்தில் போட்டுப் பார்த்தவுடன் தான் அது அரிசி என்று தெரியவந்தது. அவ்வளவு பழுப்பு நிறம் போன்ற அரிசி. ஆனால் இப்பொழுது தாங்கள் விரும்பும் அரிசியை

1970 ஜனவரி 27]

வெளிச் சந்தைகளில் வாங்கி உண்ண முடிகிறது. நாம் ஒரு துறை யிலே கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவரும்போது, பல்வேறு துறை களிலும் கட்டுப்பாடு இருந்தால்தான், அதாவது சொத்து, வரு மானம், சம்பளம், லாபம் போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் கட்டுப் பாடு இருந்தால்தான் உணவுத் துறையிலும் சரியாக இது இயங்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே நான் வேண்டிக்கொள்வது எல்லாம் 6 மாதம், ஒரு வருடம் பொறுத் திருந்து கவனமாகப் பார்த்து வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, படி அரிசித் திட்டம் ஆரம்பத்தில் இருந்தே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். தயவுசெய்து அதைக் கண்டிப் பாக எடுத்துவிடவேண்டும். 4 கோடி மக்களில் 40 லட்சம் மக் களுக்கு படி அரிசி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது அதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. 40 லட்சம் மக்களுக்கு படி அரிசி போட்டதனுலேயே 8 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்துக்கு நட் டம் என்றால் 4 கோடி மக்களுக்கு படி அரிசி போடுவதனால் எத் தனையோ கோடி நட்டப்பட வேண்டியதாக இருக்கும். அதுவும் இயலாத காரியம். ஆகவே படி அரிசித் திட்டத்தையே ஒழித்துக் கட்டவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு விஷ யம். இப்போது விலைவாசிகள் இறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு அளவான விலைக்கு வந்து நின்றுவிடும் என்று கருதுகிறேன். வாங்கி உபயோகிப்போர்களுக்கும் அது நியாயமான விலையாகவும் அமையக்கூடும். ஆயினும் ஒரேயடியாக விலை வீழ்ந்து போகாத வாறு அரசு கவனித்து வரவேண்டும். வேறு சில மாநிலங்களில் கண்டிரோல் இல்லாது விவசாயிகளுக்கும், வாங்கி உபயோகிப் போர்களுக்கும் நடுவில் அரசு இருந்து இரண்டு பேர்களுக்கும் விலை நியாயமானதாக இருக்க எப்படி கண்காணித்து வருகிறதோ அது போல தேவை ஏற்பட்டால் நம் அரசும் எல்லா நடவடிக்கையையும் எடுத்தாகவேண்டும். தேவையானால் மீண்டும் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவரத் தயங்கக் கூடாது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவிக்கு வந்து 3 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் ஒரு ஆண்டுதான் இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு தேர்தலைப்பற்றித்தான் நீங்களும் சரி, எல்லாக் கட்சிகளும் சரி கவனம் செலுத்த நேரம் இருக்கும். கடந்த 3 ஆண்டுகளாக நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே கவனிக்கவில்லை. முன்பு அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது கூட அன்றை அவர்கள் நாம் இதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசக் கூடாது. பேசினால் நிலக்காரர்கள் உஷார் ஆகிவிடுவார்கள் என்றார். உடனடியாக ஏதாவது செய்யப் படும் என்று நினைத்தோம். ஒன்றும் நடக்கவில்லை. கண்டிப்பாக உச்சவரம்பை 15 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கராகக் குறைக்க வேண்டும். கயக்கம் காட்டக் கூடாது. அப்போதுதான் நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்] [1970 ஜனவரி 27]

இங்கே 20 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களில் 5 லட்சம் மக்களுக்கு வீடு கிடைப்பாது. வீடு இல்லாதவர்களுக்கு இப்போது நிதியமைச்சராக இருக்கக்கூடியவர்கள் முன்பு இருபதாயிரம், முப்பதாயிரம் பேருக்கு வீட்டு மனை வழங்கப்படும் என்று பத்திரிகையில் சொன்னதைப் பார்த்தேன். உடனே அதற்கு மறுப்பு வெளியிடப்பட்டதையும் பார்த்தேன். எதற்காக இந்தக் குளறுபடி? வீடு இல்லாதவர்களுக்கு 2 சென்ட் நிலம் கொடுக்கக்கூடாதா? குடியிருக்க 2 சென்ட் நிலமில்லாதபோது இந்த நாட்டு குடிமகன் என்ன குடிமகன்? வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்க இந்த அரசு திட்டவாட்டமாக நடவடிக்கை எடுக்க முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, புதிய கல்லூரிகளைத் திறப்பதற்கே பிரேக் போடவேண்டும். எம்.ஏ., எம்.எஸ்.ஸி. படித்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? இது என்ன பாடத் திட்டம்? இராமன் கல்லூரி, இலக்குமணன் கல்லூரி என்று தொகுதிக்கு ஒன்றிரண்டை திட்டமிடலாது திறந்து கொண்டு போவதில் பயன் இல்லை. பாடத் திட்டங்களையே மாற்றுகள். என்னவோ நான் படிக்காதவன், அதனால் சொல்கிறேன் என்று எண்ணக்கூடாது. இன்று காலை, ஒரு எம்.ஏ. படித்தவன் வேலை கிடைக்கவில்லை, நீங்கள் தான் வேலை தேடித்தர வேண்டும் என்று என் காலில் விழுந்தபோது நான் வெட்கப்பட்டேன். வேதனையாக இருக்கிறது. நிச்சயமாக ஒருவருக்கு வேலை வாங்கித் தரக்கூடிய சக்தி என்னிடத்தில் இல்லை. இந்த நாளில் நாளைக் கொரு புதுக் கல்லூரி திறந்துகொண்டு போவது ஒரு மேனியாவாக இருக்கிறது, நாடகமாக இருக்கிறது. கல்வி அமைச்சர் இங்கிருப்பதினால் சொல்கிறேன். இதற்கொரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் ஊழியர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள் இவர்கள் இருக்கிறார்களே—இவர்களுடைய ஆதரவு எங்களுக்குக் கிடைத்தது என்று நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு அவர்களிடையே பெரும் அதிருப்தி நிலவி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக முன்பு ஒரு ஏக்கருக்கு 30, 20 கியூசெக்ஸ் நீர் பாய்ச்சியது போக இப்போது ஒரு க்யூசெக்ஸில் நிறைய ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்பதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இப்படி சிக்கனமாகப் பாசனம் செய்து அதிகம் விளைவிக்கக்கூடிய திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். பள்ளிக்கூட பாட திட்ட புத்தகங்களை அரசாங்கமே ஏற்று வெளியிடுவது என்கிற கொள்கையை இதற்கு முன்னால்

1970 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

இருந்த ஆட்சியாளர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்களே தவிர நம்முடைய ஆட்சியில்தான் அதைச் செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அதற்காக ஒரு குழுவையே நியமித்து தனி அதிகாரியை நியமித்து ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்காக இந்தத் துணை மானிய ஒதுக்கீடில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து பர்மா அகதிகளுக்கு தனி கூட்டுறவு பாங்க் ஏற்படுத்தி வசதிகளை அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வறட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் பல இடங்களில் தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. முன்பெல்லாம் சென்னையில் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் என்றால் மக்களை நகரத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவதிலேயே அக்கறை காட்டி வந்தார்கள். ஆனால் நம் அரசு அவசரம் அவசரமாக 12 ஆயிரம் வடிமுனைக் குழாய்களை அமைத்து சென்னை நகர மக்களின் தண்ணீர் பஞ்சத்தை வெற்றிகரமாகச் சமாளித்திருக்கிறது. அதற்காக இந்த துணைமானியக் கோரிக்கையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

வீராணம் திட்டம், கூவம், பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் திட்டம் ஆகிய வற்றுக்காக மற்றவர்கள் சொல்லி வந்ததை நம் அரசு செயல்படுத்தும் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருப்பதோடு துணைமானியக் கோரிக்கையில் நிதி ஒதுக்கீடு கோரப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டும்தான் அல்ல, இதற்குமுன்னால் காங்கிரஸ்காரர்களே செய்யாத காரியத்தை, அதாவது நாலாயிரம் தியாகிகளுக்கு நம் அரசு அவர்கள் வாழ்நாளிலேயே, பாரதியார் தனது வாழ்நாளில் கஷ்டப்பட்டதுபோல கஷ்டப்படக் கூடாது என்பதற்காக, தியாகி மானியம் என்று வழங்கியிருக்கிறது. காந்தியார் நூற்றாண்டு விழாவில் காந்தியாரோடு சிறைசென்ற தியாகி தில்லையாடி வள்ளியம்மாள் நினைவாக ஒரு காலனியை தில்லையாடியில் நம் அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. சுதந்திர விழாவை இந்த நாட்டிலே உள்ள அனைவருக்கும் சொந்தம் என்று கருதி கோட்டையிலே அத்தனை அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசச் செய்ததையும், காங்கிரசார் பாராட்டியிருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன்.

கடந்த ஒரு வார காலமாக பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் எல்லா எம். எல். ஏ, எம். பிக்களையும் அழைத்து எஸ். இ. இ. இ., ஆகியோரையும் அழைத்து அந்தந்த மாவட்டத்தில் என்ன என்ன வேலைகள் நடந்துள்ளன, இனி நடக்க இருப்பவை எவை எவை என்றெல்லாம் விவாதித்தார். செய்யாத வேலைகளை உடனடியாக முடிக்கக் கேட்டுக்கொண்டார். அதிலே நான் அதிகமாகப் பார்த்தேன், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களை, அவர்கள் மிகவும் அக்கறை காட்டினார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் அது செய்யவில்லை, இது செய்யவில்லை என்றும், விரைவிலே செய்ய வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இங்கே அவர்களில் யாராவது ஒருவர் இந்த மன்றத்திலே அதைப் பாராட்டியிருப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒருவர்கூடப் பாராட்டவில்லை. அவர்களுக்கு அந்தப் பண்பும் வரவே வராது.

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்] [1970 ஜனவரி 27]

உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் “ஒரு ஆண்டுத் திட்டம்” என்ற திட்டத்தை நகராட்சிகளிலும், பஞ்சாயத்துக் களிலும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றியெல்லாம் காங்கிரஸ் நண்பர் ஒருவராவது பாராட்டுவார் என்று பார்த்தேன், பாராட்டவில்லை.

வறட்சி நிவாரண வேலைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்தது பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் மூலமாகத்தான். இங்கே எத்தனையோ பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாகத்தான் உண்மையாகவே செலவு செய்யப்பட்டது என்று ஒருவர்கூடச் சொல்லக் காணோம். அவர்களும் தவறாகச் செலவு செய்யப்பட்டது என்றுதான் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் குற்றவாளிகள் அந்தக் காங்கிரஸ் ஒன்றியங்களின் தலைவர்கள் என்று நான் கூறிக், கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால்தான் அவர்கள் அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை.

கம்யூனிஸ்ட்களின் எதிர்ப்பு வந்தாலும் சரி என்று தீவிரமாக உணவு ரேஷனை ரத்து செய்வோம் என்று நம்முடைய அரசு ரத்து செய்து இருக்கிறது. அதற்காகவாவது ஒரு பாராட்டு யாரிடமிருந்தாவது வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒரு பாராட்டுகூட வரவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவராக நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் இருந்தபொழுது எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியிலேயும் முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் அவரைக் கலந்துகொள்ளுமாறு செய்யவில்லை. இப்பொழுது நம்முடைய அரசு எந்தவிதமான கட்சி வேறுபாடும் இல்லாது அந்த அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துகொள்ளச் செய்வதை நீங்கள் எல்லாம் அறிவிர்கள். ஏதோ ராமச்சந்திர துரை அவர்களும் சுரேந்திரன் அவர்களும் குறை கூறினார்கள். அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளுடைய குறைபாடு அவை இருக்கலாம். திருவெறும்பூர் சட்டமன்ற உறுப்பினரோ அல்லது புதுக்கோட்டை தொண்டமானை யாராவது அதைப் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்; பாராட்டவில்லை. திரு. ரமாலிங்கம் அவர்கள்கூட குறை சொல்ல மாட்டார்கள். ஒரு சில அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்களால் அதற்காக இந்த அரசு போறுப் பல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு திருச்சிக்கு புதை சாக்கடைத் திட்டம் வேண்டுமென்று நானும் நண்பர் திரு. எம். எஸ். மணி அவர்களும் கேட்டோம். மேம்பாலம் கட்டவேண்டுமென்றும் கேட்டோம். திருவெறும்பூர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் 2 மேம்பாலங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதையெல்லாம் நம்முடைய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு இன்றைக்குச் செயல்படத் துவங்கியதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் நம்முடைய சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினராக இருந்த திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் ஒருநாள் தான் கையெழுத்திட்டார்கள். அன்று ஒரு நிகழ்ச்சியிலே கலந்து

1970 ஜனவரி 27] [திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

கொண்டுவிட்டு திரும்பி வந்துகொண்டு இருக்கின்ற நேரத்திலே தாம்பரம் அருகிலே லாரியிலே வரும்பொழுது பாலத்தில் மோதுண்டு அகால மாளுமடைந்தது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். எஞ்சினியரிங் கலை, பொறியியல் கலை முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்ற இந்த நாளிலே யார் திட்டம் தயாரித்ததோ தெரியவில்லை, மிகப் பெரிய சுவரை குறுக்கே கட்டியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக இன்னும்கூடப் பல பெரிய விபத்துக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் கட்டு வேலையிலேதான் அந்தப் பாலம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இடையிலே உள்ள அந்தச் சுவரை உடனடியாக அப்புறப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சலவையாளர்களுக்கு சலவைத்துறைகள் கட்ட மாநகராட்சிக்கு, 120 வட்டங்கள் இருக்கின்றன இந்த மாநகராட்சிக்கு, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை ஒரு லட்சம் மிகவும் குறைவான தொகையாகும். அது போதாது, எனவே அதை இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டோபி காஞ் கட்ட நிலத்தை ஒதுக்கி நம்முடைய அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதற்காக நம்முடைய அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

முன்னாள் ராணுவத்தினருடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபமாக உள்ளது. நாட்டிற்காக தலையைக் கொடுத்தவர்கள் அவர்கள். கூர்க்காக்கள் பதவியில் முன்னாள் இராணுவத்தினரை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் நலம் பேண ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு தனி அதிகாரி நியமிக்கப் பட்டதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

திருச்சியிலே மண்டலப் பொறியியல் கல்லூரி மத்திய அரசினாலும் மாநில அரசினாலும் சேர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அங்கே முதல்வரை நியமித்துள்ள முறை சரியான முறையல்ல. தகுதியும் திறமையும் நீண்ட அனுபவமும் மிக்க பேராசிரியர்களும் முதல்வர்களும் பலர் தமிழக அரசு பொறியியற் கல்லூரிகளில் இருக்க, வயதில் குறைந்தவரும் அனுபவமில்லாதவரும் இக்கல்லூரியின் சாதாரண துணை விரிவுரையாளருக்குக்கூட இருக்க வேண்டிய எம்.எஸ்சி. பட்டம்கூட இல்லாத திரு. பி.எஸ். மணி சுந்தரம் அவர்கள் பழைய முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு வேண்டியவர் என்ற ஒரே காரணத்தால் முதல் முதல்வராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரது திறமைக்குறைவு காரணமாகவும், எதேச்சதிகாரப்பேக்காலும், நிர்வாகச் சீர்கேடுகளாலும் அவதூறு ஆசிரியப் பெருமக்களும் ஏனைய ஊழியர்களும் கல்லூரி நிர்வாகக் குழுவின் உறுப்பினர்களையும், தலைவரையும், முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களையும், மற்ற அமைச்சர்களையும் சந்தித்துவிட்டு வேறு வழியின்றி சென்ற ஆண்டு இக்கல்லூரியில் ஒரு வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள். கல்லூரி நிர்வாகக் குழுவின் அந்நாளைய தலைவர் டாக்டர் மணவாளராமானுஜம் நமது

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

[1970 சனவரி 27]

மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரின் விற்ப்பிற்கிணங்க அளித்த வாக்குறுதியை ஒட்டி வேலைநிறுத்தம் நின்றது. ஆனால் இதுநாள் வரை நிலைமையில் எவ்வித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை.

திரு. மணிசுந்தரம் அவர்கள், கல்லூரி நிர்வாகக் குழுவின் தலைவர், நிர்வாகக் குழு இட்ட கட்டளைகளை நிறைவேற்றாது புறக்கணித்தார் என்றும், ஒரு கல்லூரி முதல்வர் நடந்துகொள்ளத் தகாத முறையில் செயலாற்றி வருகிறார் எனவும், கல்லூரியின் நன்மைக்குப் புறம்பான முறைகளைக் கையாண்டு வருகிறார் எனவும், ஏதேச்சர்திகாரப் போக்குடன் செயலாற்றுகிறார் எனவும், நிதியைப் பயன்படுத்துவதிலும் முறையற்று நடந்துகொள்கிறார் என்பதனையும் பலப்பல எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் கல்லூரி நிர்வாகக் குழுவின் முன்னாள் தலைவர் மணவாளராமானுஜம் அவர்கள் நமது அரசிற்கு முதல்வர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென தான் எழுதிய குற்றப் பத்திரிகையில் வேண்டியுள்ளார். ஆனால் இது நாள்வரை அதுபற்றி எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாததாகத் தெரியவில்லை என்பதனை நமது அரசின் கவனத்திற்கு மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முன்னாள் கல்வியமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் இக் குற்றச் சாட்டுக்களை விசாரிக்க என்குயரி கமிட்டி ஒன்று நிறுவினர். அது கடந்த நவம்பர் இறுதியில் ரிவ்யூ கமிட்டி என்ற பெயராக மாறி ஒரு குழு கல்லூரிக்கு வந்தது. கல்லூரியில் அரையாண்டு விடுமுறையின்போது பெரும்பாலானோர் ஊரில் இல்லாத நேரத்தில் முன் அறிவிப்பு இல்லாமலேயே கமிட்டியின் வருகைபற்றிய அறிவிப்பும் மிகத் தாமதமாக ஆசிரியர்களுக்கு அனுப்பப் பெற்றது. ஊழியர்களின் குறைகளை முழுவதுமாகக் கேட்க முடியாது போயிற்று. அவர்கள் முன்னறிவிப்புக் கொடுக்காமல் வந்ததால் ஒரு சிலர் மட்டும்தான் சாட்சியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கண்துடைப்புக்காக வந்துபோன ரிவ்யூ கமிட்டியும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது என்றும் தெரியவில்லை. எதற்காக அந்த முதல்வருக்கு மட்டும் இவ்வளவு பரிவு காட்டப் படுகிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இவைகளை உடனடியாக விசாரித்து கல்லூரியை நல்லவிதத்தில் நடத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அட்டெண்டன்ஸ் என்பதே கல்லூரியில் கிடையாது. மாணவர்கள் ஒரு மாத இதழ் நடத்தி வருகிறார்கள். அதில் போதுமான ஆசிரியர்களும் சரியான புத்தகங்களும் இல்லாத குறையை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். மெட்டலர்ஜி டிபார்ட்மெண்டில் Heat transfers, Fuels and Furnaces Technology என்ற பாடத்திற்கான ஆய்வுக்கூடம் இல்லை. இத்துறைக்குப் பேராசிரியரும் இதுவரை நியமிக்கப்படவில்லை.

மத்திய அரசிடமிருந்து அனுமதி பெற்றே எந்த ஒரு புதுத் துறையும் துவங்கவேண்டும் என்ற நியதியிருக்க, எலக்ட்ரானிக்ஸ் கம்யூனிகேஷன் என்ற துறையை பேப்பர் சாங்ஷன் கூட இல்லாமல் துவக்கி, அதற்காக ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவழித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

1970 ஜனவரி 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்களுக்கு ஏழு நிமிடங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீங்கள் 9 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்: அந்தக் கல்லூரியில் நிலவிவரும் சீர்கேடுகளைப் போக்க உடனடியாக நம் அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வறட்சி நிவாரண வேலைகளுக்காக ஏறத்தாழ 20 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல இடங்களில் குடிதண்ணீர் கஷ்டங்களும் மற்ற கஷ்டங்களும் தொடர்ந்து இருக்கின்றன. எனவே, அந்த இடங்களிலே பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இராஜபாளையம் சத்திரப்பட்டி ஏரியாவில் 20 கிராமங்களில் குடிநீர் வசதியில்லாமல் அறவே தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே வறட்சி நிவாரணப் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக கடன் வசூல்கள் ஏனைய வசூல்கள் நிறுத்திவைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அடுத்த ஆண்டு வசூல்செய்யும்பொழுது அந்த ஆண்டுக்குரிய தவணையோடு நிறுத்திவைக்கப்பட்ட தவணையையும் சேர்த்துக் கட்டவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக்குரிய தவணையே செலுத்தமுடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கும்பொழுது இரண்டு தவணைகள் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது மிகவும் பாதிக்கிறது. பத்து வருஷம் தவணை என்றால் பத்தாவது தவணையை 11-வது வருஷம் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது அரசாங்கம் வைத்துள்ள முறையை அறவே மாற்ற வேண்டும். இரண்டு தவணைகளையும் சேர்த்து வசூலித்தால் அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம். வரக்கூடிய தவணைகளை ஈவு செய்து வசூல் செய்யக்கூடிய முறையைக் கையாள்வதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு நாள் தவணை கடந்தாலும் கூட அபராத வட்டியாக ஒரு வருஷ வட்டி வசூல் செய்யப்படவேண்டுமென்று இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் ரெலின்யூ போர்டிலிருந்து உத்தரவு வந்ததாகச் சொல்லி வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த அபராத வட்டி அநியாய வட்டி. ஒருநாள் கடந்தால் ஒருநாள் வட்டிதான் வசூல் செய்யவேண்டும். ஒரு வருஷவட்டி வசூல் செய்வதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற மின் வசதியை 1972-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் விநியோக வேண்டுமென்ற அரசினரின் முயற்சியை நான் மிக மிகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் மின் கட்டணத்தை எட்டரை பைசா

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1970 ஜனவரி 27]

விவிரந்து பத்து பைசாவாக உயர்த்தி இருப்பது விவசாய உற்பத்திக்கு உதவியாக இருக்காது. அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது விவசாயிகளுக்கு பத்து பைசாவாக உயர்த்தி இருப்பது நியாயமாகாது. ஆகவே, இந்த மின் கட்டனத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசிகள் தற்போது உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. விலை வாசி உயர்வை நியாயமான கட்டுதிட்டத்திற்குள் அமைக்க வேண்டும். விவசாய விளைபொருள்களின் விலை தலை கீழாக இருக்கிறது. இன்று மினகாய் வற்றல் விலை 1,500 ரூபாய். அதாவது ஒரு கிலோ 11 ரூபாய் விற்கிறது. அந்த விலை 400, 500 என்றிருந்தால் விவசாயிகளுக்கும் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையாக இருக்கும், வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் கட்டுப்படியாகும் நிலையிருக்கும். இப்போது ஏற்பட்டு இருக்கின்ற விலை உயர்வினால் உள்ள லாபம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. உற்பத்தி செய்யக் கூடிய காலத்தில் 150, 200 ரூபாய்க்குத்தான் விவசாயிகளிடமிருந்து பெறப்பட்டது. விவசாய விளை பொருள்களுக்கு கட்டுபடியாகக் கூடிய நியாயமான விலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும்.

கிராமப் பகுதிகளில் வேலை வாய்ப்பு மிக மிக குறைந்து வருகிறது. இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் தவிர மற்ற மாதங்களில் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரும் வகையில் சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். குடிநீர்த் திட்டத்தைப் பற்றி துணை மானியக் கோரிக்கையில் அவர்சார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரிய நகரங்களுக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் எல். ஐ. சி. யில் கடன் பெற்று நிறைவேற்றப்படுகிறது. அப்படி நிறைவேற்றப்படும்போது வழியில் உள்ள கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். கோயில்பட்டி நகரத்திற்கு குடிநீர்த் திட்டத்திற்காக எல். ஐ. சி. யிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வழியில் 15 மைல் சுற்றளவில் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டால் 'கடனாக வழங்குகிறோம்' கடனை திருப்பிச் செலுத்த சக்தியிருக்கிறதா? என்று கேட்கிறார்கள். அவ்வாறு கடனாகக் கொடுத்தால் வருஷத்திற்கு 10,000, 15,000, என்று திருப்பித் தரவேண்டியிருக்கும். கிராமங்களின் வருமானம் இரண்டாயிரத்திலிருந்து நாலாயிரத்துக்கு மேல் போக முடியாது. நகரங்களுக்கு வேண்டுமானால் திரும்பிச் செலுத்தும் சக்தி இருக்கலாம். கிராமங்களுக்கு முழுத் தொகையையும் மானியமாக வழங்கி குடி தண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

குடியிருப்பு மனைக்காக பல ஊர்களில் அரிசனங்கள் மனுப் போட்டு மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாகியும் வழங்கப்படாத நிலையிருக்கிறது. இதிலே பல ஜாதிக்காரர்கள் தொந்தரவு கொடுப்ப

1970 ஜனவரி 27] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

தால் கஷ்டம் இருக்கிறது. எப்படி 1972-ம் ஆண்டுக்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோமோ அதேபோன்று அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்குவதைப்பற்றியும் ஒரு இலக்கை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து எல்லா அரிசனங்களுக்கும் வீட்டு மனை வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற மாதம் எங்கள் பகுதியில் ஒரு தோட்டியை திடீரென்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டு போய் வைத்து விட்டார்கள். அதைப் பற்றி விவரம் கேட்டால் நாங்கள் இவ்வளவு கேஸ் பிடித்தாக வேண்டுமென்ற எண்ணிக்கை இருக்கிறதென்று கூறுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அப்பாவி மக்களைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் கேஸ் போடும் நிலைமை இன்றும் போலீஸ் இலாகாவில் இருக்கிறது. குற்றம் செய்தவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் கேஸ் போடும் முறை இருக்க வேண்டுமே தவிர இத்தனை கேஸ் பிடிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அப்பாவி மக்களை பிடித்துக் கொண்டு போகக் கூடிய நிலை இருக்கக்கூடாது.

முதியோர் பென்ஷன் எந்தவிதமான வசதியுமற்று குழந்தைகளின் ஆதரவுமில்லாதவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பது திட்டம். ஆனால் அதற்கு தற்போது ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு இலக்கை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஊரிலிருந்து இத்தனை பேருக்குத்தான் முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கலாம் என்ற நிலை யிருப்பதால் அந்தக் குறிப்பிட்ட ஊரிலிருந்து புதிதாக ஒருவர் பென்ஷன் வேண்டுமென்று கேட்டால் ஏற்கெனவே பென்ஷன் பெற்று வருபவர்களில் யாராவது இறந்து விட்டால்தான் கொடுக்க முடியும் என்று பதிலளிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லாத முதியோர்கள் பென்ஷன் கேட்டால் எவ்வளவு பேராக இருந்தாலும் பென்ஷனைக் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கையிலே தேசியப் பொருட்காட்சி, நடத்துகிற ஒரு பிரிவுக்காகமட்டும் செலவு செய்திருக்கிற ரூபாய் ஏறக்குறைய நான்கு லட்சம். அந்தத் தொகையிலே ரூ. 2,20,000 செய்தித் துறை விளம்பரத்திற்காகச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தேசியச் சுற்றுலாப் பொருட்காட்சிக்காகச் சர்க்காரால் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை இரண்டு லட்சம். இது தவிர தேனும்பேட்டையில் ஒரு பொருட்காட்சி நடக்கிறது. பார்க்பேர் பொருட்காட்சி நடக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கூட கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். கருப்பையா] [1970 ஜனவரி 27]

அவற்றிற்கு இல்லாத சலுகை இந்த தேசியச் சுற்றுலாப் பொருட் காட்சிக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது வருந்தத் தக்க ஒன்றாகும். இந்தப் பொருட்காட்சியிலே சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் இந்த அளவுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதென்ற குற்றச் சாட்டைத் திட்டவட்டமாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ரோடு வசதிக்காகவும், பின் தங்கிய வட்டாரங்களை வளர்ச்சி பெறச் செய்வதற்கும் எந்தவிதமான ஒதுக்கீடும் செய்யப்படவில்லை. எங்கள் பகுதியில் திருமா லூரிலிருந்து கொள்ளிடக் கரை வரை நல்ல ரோடு வசதி இல்லை. ரயில்வே பாதையை ஒட்டி ரோடு வசதி அளவியம். அப்படியிருந்தும் கொள்ளிடக்கரையருகில் 25 மைல் தூரத்திற்கு ரோடு வசதி செய்யப் பட்டது வருந்தத்தக்கது. அங்கே ராமநல்லூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. இது கொள்ளிடத்தின் இரு கரைக்கும் நடுவே இருப்பதால் இரண்டு பக்கமும் தண்ணீர் செல்லுகின்ற நிலையில் தீவு போல் அமைந்திருக்கிறது. எனவே பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ராமநல்லூர் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கக் கூடிய வகையில் அந்த ஊரைச் சுற்றிலும் ஒரு தடுப்புச் சுவர் கட்ட வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகின்றேன்.

அடுத்து, காட்டுர் சர்க்கரை ஆலையை நடத்தும் ஒரு முறை, காட்டுத் தர்பார்போல் நடந்து வருகிறது. அங்குள்ள விவசாயி களுக்கு அரசாங்கம் விதித்துள்ள விலைகூட அவர்களின் கரும்புக் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் தங்கள் கரும்பை விற்பதில் பல சங்க டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். அந்த சர்க்கரை ஆலை திரு. கொத் தாரியவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருப்பதால், அவர்கள் தென் இந்திய சர்க்கரை ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் சங்கத்திற்குத் தலைவ ராக இருப்பதால் அவர்கள் அரசியலாசை அணுகக் கூடிய வாய்ப் பும் வசதியும் இருக்கிறது, அவர்கள் எல்லாவிதமான சலுகைகளை யும் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், கரும்பு உற்பத்தி செய்பவர் களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் கொடுப்பதில்லை. அரியலூர் கோட்டாட்சிக்கு உட்பட்ட பொரம்பலூரில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்று ஏற்படுத்த முயற்சிகள் செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் திரு. கோத்தாரி அவர்கள் அந்த ஆலையை அங்கு நிறுவக் கூடாது என்ற முறையில் ஒரு கருத்தை உருவாக்கி வருகிறார்கள். ஆகவே அரியலூர் கோட்டாட்சிக்கு உட்பட்ட பொரம்பலூர் அருகில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளின் ஊழல்களை நீக்கவேண்டுமென்றால் சர்க்கரை ஆலைகளை எல்லாம் சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவற்றைக் கூட்டுறவு முறையிலாவது மாற்றி யமைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கும் நல்ல வருமானம் கிடைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். இப்போது ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் விவசாயிகளுக்குப் பெரும் கஷ்டங்களைக்

1970 ஜனவரி 27] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

கொடுக்கிறார்கள். இன்ன விதக் கரும்பு போட்டால்தான் எடுத்துக் கொள்வோம் என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகளையெல்லாம் விதிக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கரை ஆலைகள்ப் பொறுத்த வரையில் சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்துவது நல்லது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது சர்க்கார் புதிய வேலைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் மிகவும் மன வேதனை அடைகிறார்கள். லால்குடி, அரியலூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்காக அங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படித் கொண்டுவராளிட்டால் அவர்களுக்குச் சம்பளம்கூட சரியாகக் கொடுப்பது இல்லை. லீவ் கொடுப்பது இல்லை, லோன் கொடுப்பதில்லை என்பதுபோன்ற புகார்கள் வருகின்றன. மற்றவர்களுக்கு வேறு எந்தவித வேலையைக் கொடுத்தாலும், ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குப் பிள்ளைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் வேலையைத் தவிர வேறு வேலைகளைக் கொடுக்கக்கூடாது. அதிலும் குறிப்பாகத் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் வேலையைத் தவிர வேறு வேலைகள் கொடுக்கக்கூடாது.

அடுத்து, அரியலூர் இப்போது ஒரு தாலுகாவாக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கொள்ளடத்தில் திருமாவூர் விளாங்குடிக்கு இடையில் இப்போது ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அதைக் கட்டி முடித்து விட்டால் அரியலூர் ஒரு பெரிய வியாபார ஸ்தலமாக விளங்கக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அரியலூர் இப்போது குடி தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அந்தப் பற்றாக்குறையைப் போக்குகிற அளவிற்கு கொள்ளடத்தில் இருந்து அரியலூருக்கு குடிதண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன. ஆகவே, கொள்ளடத்தில் இருந்து அரியலூருக்குக் குடிதண்ணீரைக் கொண்டுவந்து அங்குள்ள குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடுகின்றேன்.

அன்று திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறினார்கள், தஞ்சை வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிறது. தேவையில்லாதபோது மேட்டூர்த் தண்ணீரைத் திறந்து விடுவதால், என்று திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள லால்குடி போன்ற பகுதிகள் தண்ணீர் இன்மையினால் கஷ்டப்படுகின்றன. ஆகவே இதைப் போக்கக்கூடிய அளவிற்கு அப்பர் அணைக்கட்டில் ஒரு ரெகுலேட்டரைக் கட்ட வேண்டும். அப்படிக் கட்டினால் தண்ணீரைத் தேவையானபோது விட்டுவிட்டு, தேவையில்லாதபோது தண்ணீரை ரெகுலேட்டரில் தேக்கி அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் தண்ணீரினால் பாதிக்கப்படாமல் தடுக்கப்படலாம். பெருவிளை, அய்யன் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் களில் தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இந்த ஆண்டு கூட இரண்டு முறை வயல்கள் வெடித்து

[திரு. ஆர். கருப்பையா] [1970 ஜனவரி 37]

விட்டன. ஆகவே அப்பர் அணைக்கட்டில் ஒரு ரெகுலேட்டர் கட்டி அந்தப் பகுதி விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பாதுகாக்க வேண்டும்.

அடுத்து, திருமழப்பாடி அருகில் கண்டிராதித்தம் என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அது 400 ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. அந்த ஏரி நல்லமுறையில் தூர் எடுக்கப்படவேண்டும். அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலையை எப்படியாவது முடித்துத் தரவேண்டும். நேற்று ஒரு நண்பர் அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்கிற விழாக்களுக்கு அப்பகுதி எம்.எல்.ஏ.க்கள் அழைக்கப்படுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது முற்றிலும் உண்மை. என் தொகுதிக்குக் கடந்த மாதம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள் பட்டா வழங்க. அப்போது அதற்கு என்னை அழைக்கவும் இல்லை, எனவே நான் போகவும் இல்லை. பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். கடுஜர் ஆஸ்பத் திரிக்கு அப்போதும் நான் அழைக்கப்படவில்லை. இப்படி பல நிகழ்ச்சிகள். அப்படி அமைச்சர்கள் வரும்போது அப்பகுதி எம். எல். ஏ.க்கள் அழைக்கப்படாததற்குக் காரணம் அதிகாரிகளா அல்லது அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள கட்சித் தோழர்கள் காரணமா என்று தெரியவில்லை. திரு. ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று இப்படிப் பல இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. திருச்சி திருவெறும்பூர் பகுதிக்கு அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அதற்காக நான் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு சமயம் அமைச்சர் கோவிந்தசாமி என் பகுதிக்கு வந்திருந்தார்கள். அருகில் நான் நின்று கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் என்னைப் பார்த்து நீங்கள் ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டு என்னைக் கூப்பிட்டார்கள். ஆகவே, அந்தந்தப் பகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்கள் வரும்போது அழைக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் அங்குள்ள மக்களின் குறைகளை எடுத்துச்சொல்ல முடியும்.

அடுத்து ரோடு வசதிபற்றி ஒரு வார்த்தை. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ரோடு வசதிகள் செய்துகொடுக்கப் போதிய அளவு நிதி வசதி இல்லை. பின்தங்கிய பகுதிகளுக்குத் தனியாக ரோடு வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்காக எப்படியாவது ஒரு நிதி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி ஒரு நிதி ஒதுக்கப்பட்டு பின்தங்கிய பகுதிகளுக்குத் தனியாக ரோடு வசதிகளுக்கான ஏற்பாடுகள் செய்து தரப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மாலியக் கோரிக்கையின்மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு நாம் பற்பல இன்னல்களுக்கு உட்பட்டோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை இழந்தோம். ஜாகீர்ஹுசேன் அவர்களை இழந்தோம். பிறகு கோவிந்தசாமி

1970 ஜனவரி 27] [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

அவர்களை இழந்தோம். பஞ்சம் நம்மைப் பிடித்து வாட்டியது. இவ்வளவு இருந்தும் நமது தமிழக அரசு நல்ல முறையில் அந்தப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக நல்ல தகுந்த திட்டங்களை நமக்குத் தந்தது போற்றுவதற்குரியது. குடி நீர் வசதிக்காகவும் பாசன வசதிகளுக்காகவும், மற்றும் ரஸ்தா வசதிகளுக்காகவும் அரசு நமக்கு ஏராளமான மானியங்களைக் கொடுத்து உதவினார்கள். குறிப்பாக என் மாவட்டத்தில் நல்ல அபிவிருத்தி காணப்பட்டது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதனால் மக்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், போடப் பட்டுள்ள ரஸ்தாக்கள் நல்லமுறையில் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப் பராமரிப்பதற்குத் தகுந்த திட்டங்களை நம் அரசு திட்ட வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிணறுகள் போன்றவை அதிகமாகத் தோண்டப்பட்டுக் குடி நீர்ப் பஞ்சம் ஒரு வழியாக நன்றாகத் தீர்ந்திருக்கிறது. அனுபவம் காரணமாகவோ என்னவோ தெரியவில்லை. இந்தக் கிணறுகளில் வைத்துள்ள குழாய்கள் திருடு போய்விடுகிறது. தண்ணீரும் ஓரளவிற்கு வந்தவுடன் நிறுத்திவிடுகிறார்கள். ஆகவே தண்ணீர் நன்றாக ஊறக் கூடிய அளவிற்கு அடித் தண்ணீர் மேலே வரக்கூடிய அளவிற்கு குழாய்க் கிணறுகள் போடுவதன்மூலம் தண்ணீரை வெளியே கொண்டு வரவேண்டும். இந்தக் குழாய்களையெல்லாம் பத்தவைப் பதன்மூலம் செப்பணிட்டுத் தரவேண்டிய தாக்கீதுகளை அரசு இலாகாக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, மகிழ்ச்சிகரமானதொரு செய்தி, கண்ட்ரோல் நீக்கம். கண்ட்ரோல் நீக்கியுள்ள அதே சமயத்தில் மற்ற உணவுப் பொருள்களான மிளகாய், புளி, எண்ணெய் இவற்றின் விலைகள் ஏறியுள்ளன. சாதாரண மக்களின் அன்றாடத்தேவைப் பொருள்களான இவற்றின் விலைகளை விலைவாசி உயர்விலிருந்து கட்டுப்படுத்த தக்க வழி வகைகளைக் கானவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவ வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1950-ம் வருஷத்திலே ஒரு மருத்துவ விநிதி இருந்தால் அதற்கு எத்தனை மருத்துவர்கள் இருந்தார்களோ, அத்தனை மருத்துவர்கள்தான் இப்பொழுதும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது எத்தனை நர்சுகள் இருந்தார்களோ அத்தனை நர்சுகள்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். இப்போது சிலோனிலிருந்தும் மற்ற பகுதிகளிலிருந்தும் அகதிகள் மண்டபத்தில் வந்து இறங்கும்பொழுது அவர்களுக்குத் தகுந்த மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டிய ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இராமநாதபுரம் ஹெட்குவார்ட்ஸ் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கின்ற மருத்துவர்கள் அகதிகள் இருக்குமிடங்களுக்கு சென்றுவிட்டால் இங்கு மருத்துவர்களே இருக்க மாட்டார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட வகையில் இல்லாமல், மருத்துவர்களை அதிகமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. சா. மெய்யப்பன்] [1970 ஜனவரி 27]

பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் இருக்கின்றன. பல கிராமங்கள் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மருத்துவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அந்த பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களுக்கு இதுவரையில் ஜப்பன் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. சர்க்கோட்டை பிரைமரி ஹெல்த் சென்டருக்கு சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக ஜீப் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் குறிப்பிட்டு வற்புறுத்தியதிலும், நான் போடும் கடிதங்களுக்குப் பதில்வந்து கொண்டிருக்கிறதேதவிர இன்னும் ஜீப் கொடுக்கப்படவில்லை. காரைக்குடியிலே இருந்த மருத்துவ விடுதியில் ஆண்கள் பிரிவு காந்தி மாளிகைக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது. ஆனால் பெண்கள் பிரிவு இன்னும் அந்தப் பழைய கட்டடத்திலேயேதான் இருக்கிறது. அதையும் மாற்றினால்தான் எக்ஸ்ரே எடுப்பது போன்றவற்றில் மக்கள் மருத்துவ உதவி பெற முடியுமென்று அரசினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்களைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பணம், அவர்களின் நிரந்தரச் சம்பள விகிதத்தில் எட்டிலே 3 பங்குதான் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்குப் பஞ்சப்படி கிடைப்பது, நகர ஈட்டுப்படி கிடைப்பது, விட்டு வாடகை கிடைப்பது, இவை இல்லாமலிருந்தால் 200 ரூபாய் சம்பளம் ஒருவர் வாங்கிக்கொண்டிருந்தாரென்றால் அதிலே எட்டிலே 3 பங்கு ஊதியத்தை வைத்துக் கொண்டு. எல்லாச் சுகபோகங்களையும் அனுபவித்தவர்கள் எப்படி அவர்கள் தள்ளாத வயதில் காலம் தள்ள முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம்கூட படியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல ஆந்திரம், ஹிமாலயப் பிரதேசம், மைசூர், பாண்டிச்சேரி முதலியவைகளும் இதுபோல் உத்தேசங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலும் 1960-க்கு முன்னாலே ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு ஓய்வூதியத்தை 10 ரூபாய் உயர்த்தியிருக்கிறதேதவிர, 1960-க்குப் பின்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு அந்த ஊதிய உயர்வு கொடுக்கவில்லை. அதற்காக அவர்கள் மனுச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன் அவர்களுக்கு மருத்துவச் செலவுகளையும் அளிக்க வேண்டும். நகர மன்ற ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக, திருமணச் செலவுக்கான முன் பணம் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து ஊழியர்களுக்கும், நகர மன்ற ஊழியர்களுக்கும், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குச் சரண்டர் லீவ் கொடுப்பதைப்போல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையிலே வசூலாகிக்கொண்டு வருவதெல்லாம், அதிகமாக வசூல் செய்தாலும், அந்த வியாபாரிகள் நல்ல யோக்கியத் தரப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்ற முறையில் வரி விதிப்பு முறை இருக்கிறது. எனவே அதற்காக சிங்கில்—பாயிண்ட் டாக்ஸ்' செய்தால் நல்லமுறையில் இருக்கும். இந்த மல்டி—பாயிண்ட் டாக்ஸ் முறையை எடுத்து விட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1970 ஜனவரி 27] [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

காரைக்குடி நகரம் வளர்ந்து வரும் நகரமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அங்கு எந்தவிதமான ஒரு சபை நடத்தக்கூடிய, கூட்டம் நடத்தக் கூடிய கட்டடங்கள் எதுவுமில்லை. அதற்கு வேண்டிய பரப்போசல் களைக் கொடுத்து எவ்வளவோ எழுதியும் அரசிலிருந்து கவனம் செலுத்தாததால் அங்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. எனவே, அதையும் சீக்கிரமாக முடித்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மின்சார வசதியைப்பற்றிப் கூற விரும்புகிறேன். எவ்வளவு தான் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று நினைத்தாலும்கூட இப்பொழுது அங்கு பல்புகள் கிடைக்காமல் இருக்கிறது, அந்த நிலை நாட்டுப் புறங்களிலும், நகரப் புறங்களிலும் பொதுவாக இருக்கிறது. ஆகவே, பல்புகள் அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை அரசு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கொடவாசல் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். துணைமானியக் கோரிக்கையில் குறிப்பாக இந்தச் சாலை மானியம் வரவேற்கத் தக்கது. இதற்கு முன்பு சாலை மானியங்கள் மக்களுடைய அடிப்படையிலே இருந்ததை மாற்றி இன்று பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களிலே எல்லாம் ரோடு வசதி இல்லாத கிராமங்களிலே ரோடு போட ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை இந்த மானியத்திலே நமக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத் தக்கது என்பதைக் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். குறிப்பாகப் பெரிய சாலைகளையெல்லாம் சர்க்கார் தீவிரமாக யோசித்து பஸ் போக்கு வரத்துக்கான வாய்ப்புகளைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப் பகுதியிலே இருக்கும் இத்தகைய ரோடுகளைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு, அங்கே யிருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் அந்தக் கிராமத்திலே அரசியல் நோக்கத்தோடு, அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு, அங்கே 40,000 ரூபாயிலே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று பல நாட்களாகக் கோரிக்கைகள் இருந்தாலும், அது 40,000 ரூபாயில் கட்ட முடியாது, அதற்கு ஒன்றரை லட்சம் முதல் இரண்டு லட்சம் வரை ஆகும் என்று எஞ்சினியர்களைவிட்டு அதிகப்படியாக மதிப்பீடு போடச் சொல்லி, அதைச் சர்க்காருக்கு அனுப்புகின்ற அளவில் காலதாமதம் நடந்துகொண்டு வருகிறது. என்னுடைய தொகுதியில் அம்மையப்பன் என்ற ஒரு பஞ்சாயத்தில் ஓடம்போக்கி என்ற ஆற்றுக்குறுக்கே பாலம் போட வேண்டுமென்று 10 ஆண்டுக் காலமாக அந்தப் பஞ்சாயத்துக் கிராம மக்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல ஒரு ஹரிஜன சேரிக்கு, தாழக்குடி என்னும் கிராமத்தில் காட்டாற்றுக் குறுக்கே பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பாலங்களுக்கும் 40,000 ரூபாய் செலவில் கட்ட வேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து யூனியன் பல ஆண்டுகளாக

[கொடவாசல் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1970 ஜனவரி 27]

யோசித்து வந்தும் செய்ய முடியவில்லை. இப்பொழுது ஓடம் போக்கி ஆற்றுக்கு 1½ லட்சம் தேவையென்றும், தாழக்குடியில் 1 லட்சம் ஆகுமென்றும் சர்க்காரிடத்திலே இந்த அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த நேரத் தில் இப்படிச் சாலை மானியம் செய்துகொடுத்து, கிராமப் பகுதியி லுள்ள பாலங்களையெல்லாம் புதுப்பிக்கின்ற காரணத்தினால், நாம் உணவு உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் ஒரு கிராமத்திலிருந்து மற்றொரு கிராமத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான பொக்குவரத்து வசதிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கும், மேலும் உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்படவும் ஏதுவாக இருக்கும் வகையில் மானியம் அமைந்திருக்கிறது. அதற்காக இதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கும் உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. மாரி முத்து அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாத்திரம் அல்ல, அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர். ஏற்கனவே இருந்த சாலை மானியத் திற்கும் இப்பொழுது அளித்திருக்கின்ற சாலை மானியத்திற்கும் உள்ள பாகுபாடுகளைப் பார்த்து, பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றத் தலைவர் என்ற முறையில் நன்றாக உணர்ந்து, அதை வரவேற்க வேண்டியவர்கள், என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாமல் குறைகூற ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

கிராமப் பகுதிகளிலேயெல்லாம் இந்த ஆட்சி வந்த இரண்டாண் டுக் காலத்தில் நல்ல சீர்திருத்தங்களை, நல்ல முன்னேற்றங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை என்னுடைய தொகுதியிலே பார்க்கிந் தேன். வருகக்குடி என்னும் கிராமத்தில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டு மென்று பத்தாண்டுக் காலமாக கேட்கப்பட்டது. அந்தப் பாலத் திற்கு, அப்பொழுது பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள் 5 லட்சம் ரூபாயைச் செலவு செய்து அங்கு பாலத்தை அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். அதேநேரத்தில் அங்கிருக் கும் கிரீத்திமான் என்ற ஆற்றில் தூர் எடுத்து அசலப்படுத்த 1½ லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தார்கள். இப்படி இந்தப் பாலத்தை கட்டி, அந்த ஆற்றுக்குத் தூர் எடுத்த காரணத்தால் இன்று அந்தப் பகுதியில் சற்றேறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஏக்கர்கள் இருபோகச் சாகுபடியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி நல்ல சீர்திருத்தங் களை செய்த காரணத்தால் நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கும் வகையில், இந்த மாநிலத்தில், இந்த ஆட்சியில் சென்ற ஆண்டுகளை விட 10 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் வரவேற்கிறோம், பாராட்டு கிறோம், சந்தோஷப்படுகிறோம். இப்படிப்பட்ட அளவுக்கு, கிரா மப்புறங்களிலே, நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்கின்ற அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்க நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

1970 ஜனவரி 21] [கொடவாசல் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கீழத் தஞ்சையிலே கூலிப் பிரச்சினை முடியவில்லை என்று கூடப் பேசுகிறார்கள். கீழத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 10, 15 ஆண்டு களாகவே, கூலிப் பிரச்சினை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 1966-இல் ஒரு விவசாயி 4 படி கூலி வாங்கிக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் இன்று, 1969-இல் ஒரு விவசாயி 6 படி கூலி வாங்குகிறான். ஆனால் என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, கூலிப்பிரச்சினை தீர்க்கப் படவில்லை என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசுகிறார்கள். 1966-இல் 4 படி கூலி வாங்கிக்கொண்டிருந்தவன், 1969-இல் 6 படி கூலி வாங்குகின்ற அளவுக்கு நல்லதொரு நிலைமையை அண்ணா அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். இந்தக் கூலிப் பிரச்சினையில், ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்களை நியமித்து அவர்களின் அறிக்கையின்மீது, இப்பொழுது இருக்கின்ற முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சியில் அதற்கான சட்டத் தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நான்கு படி 6 படியாக உயர்ந் திருக்கிறது என்ற பெருமை மாத்திரமல்ல. அங்கு ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டு, குறுவைச் சாகுபடி நல்ல நிதான மான நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் எந்த விதமானத் தகராறும் இல்லாமல் நல்ல முறையில் அங்கு நடைபெறுகிறது என்பதை எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டும். அந்தச் சூழ்நிலையின் காரணமாகத்தான் அந்தப்பகுதியில், குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1966-ல் 2 லட்சம் ஏக்கர் இருபோகச் சாகுபடி நடந்தது. இந்த ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் 5 லட்சம் ஏக்கராவில் இருபோகச் சாகுபடி நடந்திருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபொழுது, ரூ. 10,000 கோடி விவசாயத்திற்காகச் செலவு செய்தபொழுது தஞ்சை மாவட் டத்தில் 2 லட்சம் ஏக்கராக இருந்த இருபோகச் சாகுபடி, இன் னைக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இல்லை, அண்ணா ஆட்சி வந்தபிறகு ஐந்து ஆண்டுத் திட்டம் இல்லாமலேயே, அதே அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, அதே தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்றையதினம் 5 லட்சம் ஏக்கராவை இருபோகச் சாகுபடி நிலமாக மாற்றியிருக் கிறோம். அது மாத்திரமல்ல. நல்ல விதைகளை ஏ.டி.டி. 27, ஐ. ஆர். 8 போன்ற நல்ல விதைகளைக் கண்டுபிடித்து, அதன்மூலம் மாவுக்கு 15, 20 மேனி கண்டுபிடித்துக் கண்டகாலம் போய் இன்றைய தினம் 46, 45, 50 என்ற நிலைக்கு வந்திருக்கிறது விவசாயத்துறையி லில் நல்ல முறையில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தினால் நல்ல முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது அதன் ப்யகை உணவுக் கட்டுப்பாடு நீங்கியிருக்கிறது. எல்லோரும் உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கத்தை வரவேற்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும், இந்த மாநில மக்களுடைய நலனைக் கருதி, என்னுடைய மாவட்டத்தில் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுக்காவிட்டாலும்கூட தஞ்சை மாவட்டத்தி லுள்ள உற்பத்தியாளர்களிடையே ஒரு பீதி இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். நெல்லை பிடிமுதல் செய்யக் கூடியதை மில்

[கொடவாசல் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1970 ஜனவரி 27]

சொந்தக்காரர்களிடம் ஒப்படைத்தால், அவர்கள் காலாகாலத்தில் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்யாமல் இருக்கலாம், விலையைக் குறைத்துக் கொள்முதல் செய்வார்கள் என்றெல்லாம் அவர்கள் பீதியாக இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் தக்கபடி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளெல்லாம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் சென்று நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வது எப்படி, கூட்டுறவு நாயைச் சங்கத்தின் மூலம் எப்படிச் செய்வது என்பதைத் தீவிரமாக விவாதித்தார்கள். ஆகையினால், நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், என்னுடைய மாவட்டத்தில் கட்டுப்பாட்டை எடுக்காவிட்டாலும் கூட, மாநிலத்திலுள்ள மக்களின் நலத்தைக் கருதி கட்டுப்பாட்டை நீடித்தாலும், உற்பத்தியாகிற நெல்லை உடனுக்குடன் சர்க்கார் கூட்டுறவு நாயைச் சங்கங்களின் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்வதற்கு உடனே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது தான் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அதன் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு செய்யப்பட்ட நல்ல காரியங்கள் எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, வரவேற்கிறோம். சென்ற ஆண்டு அரசு கிட்டத்தட்ட 7 நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. முக்கியமாக வறட்சியை ஒட்டக்கூடிய நிலைமையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு ரூ 14½ கோடிக்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு வறட்சி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக சென்னையில் குடிநீர் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் சொன்னதுபோல் தஞ்சை விவசாயிகள், நிலச்சுவான்தார்களிடையே நிலி வரும் உறவுமுறை அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா நகரங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி அபிவிருத்தித் திட்டம் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியிருந்தும் எங்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் எதிர் பார்க்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்பதற்கான கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற ஐந்தாண்டுக் காலமாக வறட்சி நிலைமையில் நாங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். வறட்சி என்பதை இருவித வறட்சியாகப் பிரிக்கலாம். குடிநீர் வறட்சி, நாட்டில் உணவு உற்பத்தியில் எப்படக்கூடிய வறட்சி இப்படி இரண்டாகப் பிரித்துப் பரிசீலனை செய்தால், ஒன்று குடிநீர் வறட்சியை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலைமையில் வாட்டர் சப்ளை அண்டு டிரைனேஜ் போர்டு என்ற ஒன்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்வழங்கல் வடிகால் வாரியம் என்ற பெயரில் ஒரு வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டு, இந்தத் திட்டங்களுக்காக

1970 ஜனவரி 27] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

பணமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அதற்கு ஆயுள் ஈட்டுக் கழகத்திலிருந்தும் பணம் வருவதாகத் தெரிகிறது. உணவு வறட்சி இருக்கக்கூடிய பகுதிகளைப்பற்றி அரசு சிந்தனை செலுத்திக் கொண்டிருந்தாலும், செயல்முறையில் திட்டங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்பது குறித்துத்தான் எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. சென்ற 6 ஆண்டில் காலமாக நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கென்று ஒரு திட்டம் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு நீங்கள் ஏன் யோசிக்கிறீர்கள்? இரிகேஷன் டெவலப்மெண்டு போர்டு ஒன்று வேண்டும் என்று பல முனைகளில் முறையிடப்பட்டும், நிதி அமைச்சர் அவர்கள்கூட ஓரளவுக்கு அங்கீகாரம்கூட கொடுத்து—ஆசிர்வாதம் என்று சொல்லலாம்—இருக்கிறார்கள். இன்று நாட்டில் நிதி வறட்சியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்காரிடம்கூட நிதி வறட்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது இரிகேஷன் டெவலப்மெண்டு போர்டு ஏற்படுத்தினால், மத்திய சர்க்காரை நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை, தேசிய உடைமையாக்கப்பட்ட பாங்குகளிலிருந்து பணம் வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. அவர்கள் பணம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள், வறட்சிப் பகுதியிலுள்ள மக்களும் அதை ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மக்களும் தங்களால் கொடுக்கவேண்டியதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிற நாம், வறட்சிப் பகுதி களுக்கு அந்த மாதிரி ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கிச் செயல்பட்டால் தான் இந்த அரசைப்பற்றிப் போற்றி புகழ்ந்து பேசக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதைச் செய்வதற்கு ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

அதற்கு உபமானியக் கோரிக்கையில் ஏதாவது புகலிடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன், ஒன்றுமில்லை. செய்வதைச் செவ்வனே செய்யவேண்டும். அதிகாரிகள் முயல்கிறார்கள், அமைச்சர்கள் உத்தரவு, போடுகிறார்கள், ஆனாலும் காலதாமதம் ஏற்படுவது என்பகுதி மக்களுக்கு கெட்ட காலம் என்று நினைக்கிறேன். அந்நேரம் ஆண்டிலாவது இரிகேஷன் டெவலப்மெண்டு போர்டு ஒன்றை ஏற்படுத்தி, பைலட் ஸ்கீம் போட்டு, ஒன்றிரண்டு பாங்குகளிலிருந்து பணவசதி பெற்று, வரட்சிப் பகுதிகளில் இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று வரட்சி தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது கால் தொழில்களுக்காக சலுகை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பின் சார வாரியத்தின் மூலமாக ஏன் அதை அரசு மறுபடியும் நினைத்துப் பார்த்து மறுபரிசீலனை செய்யக்கூடாது? நீர்ப்பாசனத்திற்காக இறைக்கக்கூடிய பம்புசெட்களுக்கு 8½ பைசாவாக இருந்த

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1970 ஜனவரி 21]

கட்டணத்தை 10 பைசாவாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டும் நாங்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம். தொழில் ஒரு பக்கம், தொழில்களுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், உனவு உற்பத்திக்கு நீங்கள் சலுகை கொடுத்தாக வேண்டும். அப்படியிருக்கும்பொழுது 8½ பைசாவிலிருந்து 10 பைசாவாக ஏன் உயர்த்தினார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அடுத்த நிதியாண்டிலாவது அந்தக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும்.

அது போக, புதிது புதிதாக நகரசபைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. அதைப் பார்க்கும்பொழுது, நான் வாழக்கூடிய பகுதிகள் போன்ற இடங்களிலுள்ள மக்கள் படக்கூடிய அவஸ்தையை நான் பார்க்கிறேன். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், திடீரென்று கடையநல்லூர் நகரசபையாக ஆக்கப்பட்டது. ஆறு ரூபாய் செலுத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள். இன்று ரூ. 20 செலுத்தக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, அந்த அளவுக்கு வரிகள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. பின்தங்கிய பகுதி, தொழில் இல்லாத பகுதி அகியவைகளுக் கெல்லாம் அதிகம் யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். அதிகாரிகள் அதிகமாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக நகரசபைகள் புதிது புதிதாக ஏற்படுத்தப்படுகின்றனவோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு ஏற்படுகிறது. நகரசபையாக மாற்றுவதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது? நகரசபையாக இல்லாவிட்டால், டவுன் பஞ்சாயத்தாக இருக்கும், டவுன் பஞ்சாயத்தாக இருந்தால், மாட்சிங் கிராண்டு கிடைக்கும், அபிவிருத்தி அடையலாம். நகரசபையாக மாற்றுவதன் மூலம் மக்களை நாம் வரிப்பளுவக்கு அளாக்குகிறோம். இதனால் மக்கள் மிகவும் பெரிய கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, நகரசபை புதிது புதியதாக ஏற்படுவதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருக்கிற நகரசபைகளைக்கூட நகர பஞ்சாயத்துக்களாக மாற்றிக் கொள்ள மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது போக, முன்னால் பேசிய நண்பர், சாலை மானியம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சாலைகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம் அபிவிருத்தி செய்ய சாலைகளின் நீளத்தின் அடிப்படையில் தொகைகள் ஒதுக்குவது என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அது நல்ல முறை. அடுத்து வரும் நிதி ஆண்டிலாவது நான் குறிப்பிட்டது போன்று இரிகேஷன் டெவலப்மெண்ட் போர்டு தேவை என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகக் குறிப்பிட்டு, வரட்சிப் பகுதியாவ எங்கள் பகுதிக்கு கருபகா நிதி அனைத்திட்டத்தை தாமதம்ன்னியில் நிறைவேற்ற அதிக நிதி ஒதுக்கிட கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Hon. Deputy Speaker, Sir, I wish to offer only a few remarks in connection with this supplementary budget. At the very outset I wish to state on behalf of my party

1970 ஜனவரி 27]

that we take very serious objection and exception to Grant 34—Stationery and Printing. In the Explanatory Note under that grant, it is stated. "The Government have sanctioned the employment of additional staff in the Government Press, Madras, in connection with the printing of State Raffle Tickets." I am not taking objection to the staff as such. The point is that the Government's trying to nurture raffle is highly objectionable. The oft-repeated argument is that there is raffle in a neighbouring State, that it is there in a State in North India and that we also have got to have it. This is the stock argument from the Treasury Benches and we have been listening to it for the past one year. We take serious objection to the conducting of a raffle and the Government entering the field of gambling. It is said that if Government itself will not do it, somebody else will do it. It is highly against Manu Dharma Sastra, against the tenets of Tiruvalluvar and Mahatma Gandhi and against all canons of morality. This is something which the Government must take serious notice of. My revered Leader Rajaji has been pointing out outside that all Governments, irrespective of their party affiliation, must give up the raffle. I have a constructive solution to offer which, I am sure, the Minister for Finance, will consider. The Chief Minister's Conference is held frequently. On behalf of the Tamil Nadu Government notice may be given for inclusion of an item in the agenda of such a conference that the Tamil Nadu Government wants the raffle to be scrapped all over the country. Let the Chief Ministers come to an agreement and see that this unfortunate vice is totally wiped out from this country. If the Tamil Nadu Government gives a lead in this matter, it will be a wonderful thing. The whole world will appreciate it. This is point No. 1.

Point No. 2 is this. We have collected money from the raffle. How is the Government going to utilise the money? Is it going to be merged with the other revenues? Or will it be kept separate and, if so, on what items is it going to be used? Nothing has been mentioned about this, though I see that it is not quite relevant to mention it in this context. Now that the issue has been raised on the floor of this House, I hope the Hon. Minister for Finance will say in his reply as to what he is going to do with this money.

The next point is about colleges. I do not agree with my distinguished colleague Thiru Nallasivam. I want more colleges. Though there is educated unemployment it does not mean we should restrict the colleges. We should have more colleges. In this context it is pertinent to ask the Government as to what we are going to do with the colleges that are existing. In some colleges, there is some grievance or other. In the Agricultural College, Coimbatore, and the Law College, Madras, there are grievances. Whenever the grievances of students are pointed

[1970 ஜனவரி 21]

out, the immediately reaction is to say that they are all politically motivated. When the Dravida Munnetra Kazhagam was in the Opposition, the Hon. Thiru M. Bhaktavatsalam was singing the same song. During the British days, we were told that we were politically motivated, and during the Congress regime also we were told that we were politically motivated. The students have been victims of circumstances. They have to come and shout. Naturally some opposition party shouts in the House. If a Communist Member takes up a grievance, it does not mean that they are all Communists; if Thiru P. G. Karuthiruman takes it up, it does not mean that they are all Congress-minded. In the Law College there is a genuine grievance. There is no literature on Torts, Hindu Law, etc. There is no departmental library. Just as in a medical college there has to be a physics laboratory or a chemistry laboratory, there is no departmentalisation. Anybody can come and lecture. It is to this distinction that they object. If a student fails in Anatomy in the first year in a medical college or in Pathology in the third year, he is allowed to take the next year course and prosecute his studies further in the subject in which he has failed. What is sauce for goose must be sauce for gander. I would request the Hon. Minister to look into the grievances impartially.

In the Agricultural College, Coimbatore, there is a genuine grievance. The students feel that the Principal must be fully qualified.

(Mr. Speaker in the Chair.)

I have with me a list and from it I find that the Principal and some Lecturers are not fully qualified.

Then I come to the grievances of rickshawpullers. I obey the orders of the Chair. I only request the Minister for Finance since the Chief Minister is absent, to send for two or three of their representatives and hear them. They have got minor grievances and complaints of police excesses. Owners of rickshaws are not giving them proper cooly and batta and they want an increase of fifty paise or one rupee. If the Hon. Minister for Finance redresses the grievances, rickshaw pullers will worship him.

(Interruption by the Hon. Thiru K. A. Mathialagan.)

The Hon. Minister is allergic to the word 'worship'. I wish there is some consistency about it. I request the Hon. Minister for Finance to look into their grievances and try to solve them.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிற துணை மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச்

1970 ஜனவரி 27] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்பொழுதும் போல் இருக்கும் பழங் கதையிலேயே ஆளுங் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர் களுடைய வருத்தமெல்லாம், 'ஐயையோ, இவர்கள் ஒன்றும் பாராட்டவில்லையே' என்பது. 'இத்தனை செய்தோமே' என்பது. அவர்களைப் பாராட்டத்தான் நினைத்தேன். ஆனால், அப்பொழுதே எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. உங்கள் அனுமதியோடு, அதிலிருந்து இரண்டு வரிகளைப் படிக்க விரும்புகிறேன். 'மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர், கருத்திருமன் அவர்களுக்கு, ஆசிரியர் படிப்பு படித்து விட்டு, மூன்று ஆண்டு காலமாக கூலி வேலை செய்யும் ஒருவர் எழுதுவது'. இதுதான் இவர்கள் ஆட்சிக்குக் கொடுக்கும் அத்தாட்சி. மூன்று ஆண்டு காலமாக ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர் கூலி வேலை செய்யும் நிலையில் இருக்கிறார். அவர் அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிறார் என்று சொல்வார்கள்? இன்னும் எத்தனையோ கஷ்டங்கள், தொல்லைகள். எத்தனையோ இலாகாக்களில் நோட்டீஸ் கொடுக்காமலேயே 'ரி-ஆர்க்கிளேஷன்' என்று சொல்லி, பலர் வேலையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல் லாம் வேலைகொடுக்கும் திட்டம் ஒன்றும் இவர்களிடம் இல்லை. எந்த விதமான பொருளாதாரத் திட்டத்தையும் போட்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, மக்களின் வாங்கும் சக்தியைப் பெருக்க வழி செய்யவில்லை. ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார், 5 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்து விட்டோம் என்று. மிகவும் கண்ணி யத்துடன் கேட்கிறேன், இதெல்லாம் நீங்கள் போட்ட திட்டங்க ளாலா? ஏற்கனவே நாங்கள் போட்டிருந்த திட்டங்களின் பலனை இப்பொழுது நீங்கள் அனுபவிக்கிறீர்கள். நாங்கள் போட்டதின் பலனா இல்லையா என்பதை ஒரு நிபுணர் கமிட்டியைப் போட்டு ஆராய்ந்து பார்த்துச் சொல்லட்டும். அவர்கள் பார்த்து. முன்பே ஒரு திட்டமும் போட்டிருக்கவில்லை என்று சொன்னால், எந்தத் தண்டனை கொடுப்பதாக இருந்தாலும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஏற்கனவே போட்டிருந்த திட்டத்தின் விஸ்தரிப்பு நீங்கள் செய்திருப்பது. காங்கிரஸ் போட்ட மூன்றாவது திட்டத்தின் விஸ்தரிப்பால் உங்களுக்குப் பலன். நீங்கள் போட்ட திட்டங்களா? நீங்கள் போட்ட திட்டங்கள் எதுவும் கிடையாது. நீங்கள் போட்ட திட்டங்கள் என்ன என்ன என்பதைப் பற்றிப் பின்னால் சொல்லுகிறேன். ஏதாவது ஒன்று லாபமாக வந்து விட்டால், 'பாருங்கள், நாங்கள் போட்ட திட்டம், லாபமாக வந்து விட்டது' என்பீர்கள். ஏதாவது ஒன்றில் நஷ்டம் வந்துவிட்டால், 'பார்த்தீர்களா, காங்கிரஸ்காரன் செய்துவிட்டுப் போன திட்டம்' என்று சொல்லி காங்கிரஸ்காரர்கள் மேல் பழி போடுவதா? எந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் போட்டீர்கள் என்பதைச் சொல்லுங்கள். இப்பொழுது பல மில்கள் மூடிக் கிடக்கின்றனவே, என்ன செய்கி றீர்கள். ஒன்றிரண்டு மில்களைத் திறக்கப் போகிறோம் என்றுதான் சொல்கிறீர்கள். இருபதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். 'அந்த மில்கள் திறக்கும்வரை பாதிச் சம்பளம் கொடுப்போம்' என்று மறைந்த

1970 ஜனவரி 27] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்தார்களே, அது நிறைவேற்றப்பட்டதா? தேர்தல் காலத்தில் கையெழுத்திட்டுப் போட்ட திட்டத்தை, கொடுத்த வாக்குறுதியையாவது நிறைவேற்றினீர்களா? தாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் சர்க்கார் இருக்கிறது. இப்போது மில்கள் மூடிக் கிடக்கின்றன. அவர்கள் போட்ட திட்டத்தையாவது நியாயமாக அபிவிருத்தி செய்தால் போதும். தேர்தல் வாக்குறுதி களையெல்லாம் கொடுத்தவர்கள் ஆட்சியில், கவர்னர் உரையிலே, உப மானியக் கோரிக்கைகளில் சொல்லப்பட்டவைகளிலே மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் ஒருவிதமான திட்டத்தையும் எடுத்துச் செய்யவில்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் சொன்னபடி வாக்குறுதிகளை உங்களால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. படி அரிசித் திட்டம், படி அரிசித் திட்டம் என்று ஜம்பம் அடித்துக் கொண்டீர்கள். படி அரிசி மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய் என்று வெளியில் விற்கும் நிலை இருக்கும்போது கட்டுப்பாட்டை எடுத்து விட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, எந்த ஊரில் படி அரிசி நான்கு ரூபாய் விற்கிறது என்று சொன்னால் நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, ஊரெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டப் பேரவையில்கூட கேட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் சொல்ல முடியுமா, படி அரிசி மூன்று ரூபாய், மூன்றரை ரூபாய்க்கு விற்கவில்லையென்று?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது படி அரிசி நான்கு ரூபாய் என்று விற்கிற நேரத்திலே ரேஷனை எடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்போது ரேஷன் கிடையாது. ரேஷனை எடுத்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் எந்த இடத்தில் படி அரிசி நான்கு ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்று சொன்னால் நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியும். நேரிடையான கேள்விக்கு நேரிடையான பதிலைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது என்று சொன்னேன். ரேஷனை எடுத்த நேரத்தில் விற்பது என்று சொன்னேன். இப்பொழுது என்று சொல்லவில்லை. அவ்வளவு மடையன் அல்ல நான். படி அரிசி மூன்று ரூபாய், மூன்றரை ரூபாய் என்று ஒரு பத்திரிகையில்கூட போட்டிருந்தது. மூன்று ரூபாய் அளவுக்கு விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னால், இல்லை இல்லை, படி அரிசி இரண்டு ரூபாய் தொண்ணூறு பைசாதான் இருக்கிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இரண்டு பைசா, பத்து பைசா குறைவாக இருக்கிறதே என்றால் என்ன பொருள்? உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கும் நேரத்தில் எடுத்தீர்கள். போன

1970 ஜனவரி 27] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வருஷம்கூட 'வறட்சி வறட்சி' என்ற பாட்டுப் பாடினார்கள். அவர்கள் 'மத்தியிலே' இருந்து கொண்டு வந்து தள்ளினார்கள். படி அரிசி மூன்று ரூபாய்க்கு வாங்க முடியாத நிலையில் படி அரிசித் திட்டத்தைப் போட முடியாத, கையாலாகாததனத்திலே ரேஷனை, அதுவும் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலிலே ஓட்டு வாங்குவதற்காக எடுத்து விட்டார்கள். பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் ஓட்டு வாங்குவதற்காகச் செய்த நிலைமையே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. முன்பு காங்கிரஸ்காரர்களால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டோம். ஒருவர்—மாஜி—ஒருவர் இருந்தார். அவர் தானும் கெட்டு, ஊரையும் கெடுத்து விட்டுப் போய் விட்டார்.

(ஒரு குரல் : அவர் சிண்டிகேட்டர், இண்டிகேட்டர்?)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதெல்லாம் இங்கே பேச வேண்டாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இவர்கள் எந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள்? அறுவடை சமயம் பார்த்து ரேஷனை எடுத்து விட்டார்கள். ஹெலொரில் பத்து ரூபாய் குறைந்தது, இன்னொரு இடத்தில் பதினைந்து ரூபாய் ஏறியிருக்கிறது. இவையெல்லாம் பத்திரிக்கையில் வந்திருக்கிறது. விலைவாசி ஏறவில்லையா? 1967-லிருந்ததைவிட இப்போது குறைந்திருக்கிறது. என்று சொன்னால், செகண்ட் பே கமிஷன் எதற்காக நியமிக்கப்பட்டது? விலைவாசி குறைந்திருக்கும் நேரத்தில் செகண்ட் பே கமிஷனை எதற்காக நியமித்திருக்கிறீர்கள்? 1967-ல் லிவ்விங் இண்டெக்ஸ் எவ்வளவு? இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்ன? விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? ஏதோ ஒன்றுக்கு விலை குறைந்திருக்கலாம். ஒன்றிற்கு ஏறியிருக்கலாம். அது இவர்களுடைய சாமாத்தியத்தினால் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். பொருள் உற்பத்தி அதிகமானால் விலை குறையும்.

'கரும்பு போட்டால் சாவி என்னிடத்தில் இருக்கிறது, தண்ணீர் திறந்துவிட மாட்டோம்' என்று இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கும் அன்றைய மராமத்து அமைச்சர் அன்றைக்குச் சொன்னார். அவர் சொன்னதாலேயே கரும்பு விலை குறைந்துவிட்டதா? அவருடைய கூற்றுப்படி நடந்திருந்தால் கரும்பின் விலை அதிகரித்துத்தான் இருக்கும். உற்பத்திப் பெருகியதாலேதான் விலை குறைந்தது. இயற்கையாக உற்பத்தியாகும் நெல்லுக்கு எல்லாம் காரணம் இவர்களுடைய சாமர்த்தியம்தான் என்று கூறினால் என்ன அர்த்தம்? தப்பித்தவறி உற்பத்தி குறைந்துவிட்டதென்றால் அதற்கெல்லாம் காரணம் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று புகார் சொல்வதா? தொடர்ந்து வரும் சர்க்கார் போட்டதாகவே இருக்கிறதே தவிர, இவர்கள் வந்து புதிதாகப் போட்டதாக ஒன்றும் காணோம். வருமானம் 200 ரூபாய்க்குக் குறைந்திருப்பவர்களுக்குத்தான் படி அரிசி என்று சொல்கிறீர்கள். சர்க்கரைக் கார்டு வாங்குவதற்காக 100 ரூபாய் வருமானத்தை 300 ரூபாய்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 ஜனவரி 27]

என்று எழுதி வாங்கிவிட்டோம் என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வது இயற்கை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஒரேவிதமான கட்டுப்பாட்டுடன் ரேஷனை எடுத்து விட்டார்கள். தினம் தினம் ஒவ்வொரு உத்தரவு வருகிறது. விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கும் ஸ்டாக் எல்லாம் சொல்ல வேண்டும், அதற்கென்று ஒரு சட்டம் போடுவோம், பதுக்கல், கள்ள மார்க்கெட் நடவடிக் பார்த்துக் கொள்வோம் என்று நாளுக்குநாடு செய்திகள் வருகின்றன. நீங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விலை கட்டுபடியாகாத விலையாக இருக்கிறது. விலை கட்டுபடியானால் விவசாயி என் நெல்லைக் கொடுக்காமல் போகிறான்? உற்பத்தி செலவிற்கு சரியான விலை கொடுத்தால் அவன் மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவான். இதை நாம் கேட்டால் சில அமைச்சர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில்; கருத்திருமன் நெல் விலையைக் கூட்டித் தருமாறு கூறுவார் என்றுதான் கூறுகிறார்கள். 'நாங்கள் எல்லாம் தேங்காய் நாரிலிருந்து ரப்பர் செய்வோம், என்று சொல்கிறீர்களே, அப்படி நீங்கள் மட்டும் சொல்லலாமா? நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் கூப்பாடு போடுவதற்காக வரவில்லை. நீங்கள் செய்யும் தவறுகளை அடித்துக் கேட்போம், கண்டித்துக் கேட்போம், உங்களுக்கு மாலை போவதற்காக இங்கே வரவில்லை. நல்லது செய்தால் ஆகரிப்போம், கெட்டது செய்தால் எதிர்ப்போம், நீங்கள் ஏதாவது புதிதாகச் சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 'அடித்துக் கேட்போம்' என்று சொன்னார்கள். அவருக்குக் கை நீளமாக இருந்தால் அடித்துக் கேட்கட்டும். கட்டுப்பாட்டை எடுத்ததை ஒரு சிலர் ஆதரிக்கிறார்கள். வேறு சிலர் எதிர்க்கிறார்கள். இது கூட அதற்காகத்தானே.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் முழுவதும் பேசிவிட்ட பிறகு அவர் பேசட்டும். என்னுடைய பேச்சில் குறுக்கிட வேண்டாம். அவர்மேல்தான் குற்றம் அதிகமாக இருக்கிறதோ என்னவோ, அடிக்கடி குறுக்கிடுகிறார். சிவில் சப்ளைஸ் செய்த திருவிளையாடல்கள் அதிகம். கொள்முதல் செய்வதற்காக ஒருவருக்குக் கொடுத்த பணமும் இன்னும் கிடைக்கவில்லை, நெல்லும் கொடுக்கப்படவில்லை

(மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் எழுந்தார்)

Sir, I am not yielding. I will finish my speech and then only the Hon. Minister can interveine.

என்னுடைய கருத்தை நான் சொல்லும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து இடையிலே எதுவும் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதட்டமில்லாமல் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிதானமாகப் பேச வேண்டு

1970 ஜனவரி 27] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

மென்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதோ கொள்முதலுக்குப் பணம் கொடுத்து, அரிசியும் கிடைக்கவில்லை, பணமும் கிடைக்கவில்லை என்று கூறினார். அவர் யாரையோ மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார் என்று கருதுகிறேன். 'சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்ட் பேரில் நிறைய குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன என்று அவர் பொதுவாகக் கூறினால் போதுமா? எந்தக் குற்றச் சாட்டு என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினால் அதற்குப் பதில் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் யார்தான் குற்றம் சாட்டுகிறார் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். மதுரை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற செய்தியை—பத்திரிகைச் செய்தியைப்பற்றிச் சொல்கிறார் என்று நம்புகிறேன். அப்படியிருக்குமானால் இன்று நேற்று அல்ல, 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து நடைபெற்று வருகின்ற சம்பவங்கள் முழுவதற்கும் விவரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் தருகிறேன். அதைச் சொல்ல வேண்டாமென்று சொன்னால் சொல்லவில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், தாராளமாகக் குற்றம் சாட்டட்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 1962-ல் இருந்து நடந்து வந்திருந்தாலும் சரி, 1967-ல் இருந்து நடந்து வந்தாலும் சரி, தப்பு தப்பு தான். அந்தத் தப்புகள் காரணமாகத்தானே நாங்கள் இங்கே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் என்ன என்ன குற்றங்களைச் செய்தோம் என்று எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டினீர்களோ அந்தக் குற்றங்களையேதான் நீங்களும் செய்து வந்திருக்கிறீர்கள். நான் திண்டுக்கல் வியாபாரியைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். அவர் மேல் கேஸ் இருக்கிறது. பேப்பரிலே உத்ததை வைத்துத்தானே பேச முடியும். வேண்டுமானால் ஒரு மாதம் சிவில் சப்ளைஸ் இலாக்காவில் என்னை இருக்க அனுமதியுங்கள். உங்களது ஆட்சியில் ஏற்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான ஊழல்களை எடுத்து நான் காட்டுகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அங்காடிப் பேச்சு, தெருப் பேச்சு இவற்றைக் கேட்டுத்தானே நாங்கள் பேச முடியும் என்று முன்பு சொன்னார்களே அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். பத்திரிகையில் வந்ததைத்தானே நான் சொல்ல முடியும் நம்பமாட்டேன் என்று எப்படிச் சொல்வது எனக்குத் தெரியும். சிவில் சப்ளைஸ் ஒரு ஓயிட் எவிலிபென்ட். அந்த வெள்ளை யானையைக் கட்டிக் கொண்டதான் நாங்கள் அழிந்தோம். அதே யானையைக் கட்டிக்கொண்டுதான் நீங்களும் அழிந்தீர்கள். இப்போது எடுத்து விட்டோம் என்று சொல்கிறீர்கள்? ஏன் எடுத்தீர்கள்? அத்தனை ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, மாநில சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி விவசாயிகளுக்குத் துரோகம் செய்யும்படியான நிலைமைதான் இருக்கிறது. தங்களுக்குத் துரோகம் செய்பவர்களை விவசாயிகள் ஒரு போதும் மன்னிக்க மாட்டார்கள். உங்களது ஆட்சியில் ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டன. நடந்துவிட்ட ஊழல்களை மறைப்பதற்காகவே நான் இன்றைக்கு நீங்கள் ரேஷனை எடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறீர்கள். இல்லை என்று மறுக்க முடியுமா?

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 ஜனவரி 27]

முன்பு நான் கேள்வித்தாள்களில் ஆசிரியர்கள் எப்படி எல்லாம் கேள்வி கேட்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி இந்த அவையிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். மதியழகன், கருணாநிதி இவர்கள் பெயர் களைக் குறிப்பிட்டு கூட்டு வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்பதாகக் கணக்கில் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அல் ஜீப்ராவில் ஏ. பி. சி. என்று கொடுப்பதுதான் வழக்கம். ஆனால் டி.எம்.கே. என்று கொடுத்திருக்கிறார்களே என்றபோது ஆளும் கட்சியினர் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டார்கள், டி.எம்.கே. என்கிற தங்கள் கட்சியை நினைத்து. ஆனால் என்ன ஆகிறது? அப்போதே இதுபோன்ற காரியங்களைத் தடை செய்யக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இந்த ஆண்டு 1969 டிசம்பர் அரை வருடப் பரிட்சையில் பரமக்குடி உயர்நிலைப்பள்ளி பத்தாம் வகுப்பு வினாத்தாளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு கேள்வியைப் பாருங்கள். அவைத் தலைவர் அனுமதியுடன் படிக்கிறேன். கேள்வி

கீழ்வரும் பத்தியில் தகுந்த நிறுத்தம் குறிகளிட்டு எழுதுக —
அதன்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட பத்தியைப் பாருங்கள்.

“பகலும் இரவும் உழைக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு உண்ண உணவில்லை, கட்டத் துணி இல்லை. இருக்க விடில்லை. ஆனால் ஒரு கண நேரமும் வேலை செய்யாத பெருஞ் செல்வர்கள் சிலர் அடுக்கு மாளிகையிலே ஆனந்தமாக வாழ்கிறார்கள். காரிலே பாரெல்லாம் உலாவுகிறார்கள். இந்த அநியாயம் இவ்வுலகில் எவ்வளவு காலம் நீடிப்பது, தலைவர்களைப் பூசை செய்து கொண்டிருந்தது போதும், அடி உதவுவதுபோல் அண்ணன் தம்பி உதவ மாட்டான். எடுங்கள் வாளை, தொடுங்கள் போரை, அடுத்த கணமே படைப்போம் புது உலகை”.

இது எந்த இலக்கியத்தில் வருகிறது. நக்சல்பாரிகள் அச்சிட்டு வழங்குகிறார்கள். உங்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லப்படுகிறது. காரிலே பாரெல்லாம் உலாவுகிறார்கள். சின் ஆதரவு சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்படுகின்றனவே, நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்கிறீர்களே, இது என்னவிதமான பிரச்சாரம்? சி.ஐ.டி.-க்கு என்ன வேலை? பள்ளிக்கூட வினாத்தாளிலே “எடுங்கள் வாளை, தொடுங்கள் போரை” எப்படி இருக்கிறது புது உலகப் படைப்பு?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எந்தப் பள்ளிக்கூடத்து வினாத்தாள்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அரசாங்க மாணவர் உயர்நிலைப்பள்ளி, பரமக்குடி. அந்த வினாத்தாளை உங்களிடமே கொடுக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த வினாத்தாளின் தலைப்பில் அது இன்ன ஊர், இன்ன பள்ளிக்கூடத்தைச் சேர்ந்தது என்று ஒன்றும் அச்சிடப்படவில்லையே? அதிகாரபூர்வமானதாக இதை எப்படிக் கருதுவது?

1970 ஜனவரி 27] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கவர்மெண்டு பாய்ஸ் ஹெஸ்கூல்—பரமக்குடி தாள்தான். வினாத்தாளின் தலைப்பில் பள்ளிக்கூடங்களின் பெயர்களை அச்சிடுவது வினாத்தாள் வெளியாகிவிடுவதற்குப் பயன்படுகிறதாய்கையால், பெயர்கள் அச்சிடப்படுவதில்லை. அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்?

போலீஸ்காரர்களை எடுத்துக் கொண்டால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியாலயத்திற்குள் நுழைந்து ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியாலயத்திற்குள் நுழைந்து, பிடித்து வெளியே இழுத்து வந்து சுதவை இழுத்துப் பூட்டி அவர்களை அரஸ்டு செய்து வானில் கொண்டு போய் ஸ்டேஷனில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

நான் போய் டி.எஸ்.பி. யிடம் பேசினேன். நீங்கள் தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று எப்படி எனக்குத் தெரியும் என்கிறார். எப்படி இருக்கிறது? நான் கோர்ட்டுக்குப் போய் நான்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று அத்தாட்சி வாங்கி வர வேண்டும். இல்லையா? அப்போ இவர்தான் முதல் அமைச்சர் என்று எப்படித் தெரியும் என்று யார் வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். கைது செய்தார்களே வாரண்டு உண்டா? கிடையாது. வேண்டுமென்றே அவமானப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக செய்யப்பட்ட காரியம் இது. 3 மணி நேரம் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். 3 அறைகளை சில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு அறை நான் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருந்தது. அறைகளை சில்தான் வைத்தார்களே—ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட்டை அழைத்து வந்து உள்ளே என்ன என்ன சாமான்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கு லிஸ்டு எடுத்து பிறகு சில் வைத்தார்களா? உள்ளே வைக்கப்பட்டிருந்த சாமான்களுக்கு யார் பொறுப்பு? தஸ்தாவேஜுகளைக் காணோம். சட்டம், அமைதி, ஒழுங்குக்கு என்ன சூந்தகம் ஏற்பட்டது இத்தகைய காரியங்களைச் செய்ய? வெளித் தூண்டுதல் இருந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் இத்தகைய அவசரமான அராஜகமான காரியம் நடைபெற்றிருக்கிறது.

நான் ஜில்லா கலெக்டரிடம் சென்று சொன்னேன். அவர் என்ன சொல்கிறார்? டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டால் கூட நான் ஆனந்தமாக ஆர்டரை வாங்கிக்கொண்டு காற்று வாங்க நான் வாக்கிங் போவேன் என்கிறார். நான் சொன்னேன். இருக்கலாம், லஞ்சம் வாங்கினால் வாக்கிங் போனால் கூட டிஸ்மிஸ் பண்ணி விடுவார்கள் என்று சொன்னேன். யாரிடத்திலே பேசுகிறோம் என்று தெரிய வேண்டும். நாங்கள் என்ன தெரியாதவர்களா? இதை வைத்து எங்களை மிரட்ட முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 24-ம் தேதி ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம் நடந்தது, அதிலே 20 பேர்கள்தான் இல்லை. 120 பேர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே போய் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் இவ்வளவு நாள் உங்களை நம்பினோம், இப்பொழுது புத்தி வந்தது, உங்களை நம்பி வரமுடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[1970 ஜனவரி 27]

ஜனநாயக முறையிலே கட்சிக்குள் உள்ள சண்டையைத் தீர்த்துக் கொள்வார்கள், இதிலே அரசியல் ஏன் குறுக்கிடவேண்டும்? அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். எந்த இடத்திலே அவர்கள் தலையிட வேண்டாமோ அங்கே தலையிடுகிறார்கள். எங்கே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமோ அங்கே எடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே காரணம் இருப்பதால் இப்படி நடக்கிறது. சர்க்காருக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? இதற்கு ஒரு விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய கட்சியை அவமானப்படுத்துவதற்காகவே செய்யும்படியான நிலையை விசாரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏன் கைது செய்தார்கள்? ஏன் பூட்டப்பட்டது? எந்த அதிகாரத்தை வைத்து அதைச் செய்தார்கள் என்பதை நிச்சயமாக தெளிவுபடுத்தியாக வேண்டும்மென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் பூட்டியே கிடந்தால் அங்கே எப்படி அரசியல் காரியங்களைச் செய்ய முடியும்? இதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் தான் இருக்கின்றன.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் முடித்து விடுகிறேன். தேர்தலிலே வெற்றி மாலையைக் குடிக்கொண்டது பற்றிச் சொன்னார்கள். முகையூர் தேர்தலிலே காலஞ்சென்ற அமைச்சர் என்னுடைய நண்பர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களுடைய மனைவி எனது சகோதரி திருமதி பத்மாவதி அம்மாள் அவர்கள் வெற்றி பெற்றதைப் பாராட்டுகிறேன். அதைப் பாராட்டுவதிலே எனக்கு வெட்கமோ அவமானமோ கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் பேசும் பொழுது அவர்களே சொன்னார்கள். காமராஜ், கருத்திருமன் எல்லாம் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். எங்களுக்கு அமைச்சர்கள் எல்லாம் காரிலே வந்து பிரச்சாரம் செய்தார்கள். மின்சார வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுத்து வோட்டு வாங்கிக் கொடுத்தார்கள் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். "Power corrupt, absolute power corrupt, absolutely", என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. 40 லட்சத்திற்குள் செலவு செய்து விஸ்தரிப்புகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. ரோடுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரோடுகளை ஏன் செப்டம்பர் மாதத்தில் அல்லது ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்தில் போட்டிருக்கக்கூடாது? அப்பொழுதுதான் போடவேண்டுமா? அந்த இரண்டு மாதங்களுக்குள் 50 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து 100 காரங்களை உலாவ விட்டு மந்திரிகள் எல்லாம் போய் ஒட்டுக் கேட்டார்கள்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1967-லே நடந்த தேர்தலிலே அந்த அமைச்சர்கள் எல்லாம் காரிலே சென்று 50 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தபொழுது மறைந்த அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் 13,500 வாக்குகள் வித்தி பாசத்தில் வென்றார்கள். அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற ஒவ்வொரு

1970 ஜனவரி 27] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இடைத் தேர்தலும் தொடர்ந்து வெற்றியின் அறிகுறி வளர்ந்துவருகின்ற நிலைமையில்தான் ஓட்டுகள் அதிகமாகி வருகின்றன. அந்த அளவிலேதான் அந்த விகிதாச்சாரம் 23 ஆயிரம் ஆக முகையூர் தேர்தலில் அதிகரித்திருப்பது முன்பு இருந்த நிலைமையேதானே தவிர மாறுபாடான நிலைமை இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முன்பு ஒன்றுமே நடக்கவில்லை, 13 ஆயிரம் வாங்கினோம், இப்பொழுது இவையெல்லாம் நடந்ததால் தான் 23 ஆயிரம் வாங்கியிருக்கிறோம் என்று அவர்களே சொல்கிறார்கள். நாங்கள் ஒன்றும் செய்யாமலே 13 ஆயிரம் வாங்கினோம் இப்பொழுது 50 லட்சம் செலவு செய்து 23 ஆயிரம் வாங்கினோம் என்று சொல்கிறார்கள்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் சொன்னது 1967 தேர்தலுக்குப் பிறகு. நடந்த ஒவ்வொரு இடைத் தேர்தலிலும் அதிகமாகத்தான் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறோம். எங்களுடைய நிர்வாகத்தைப் பார்த்து மக்களுடைய ஆதரவு எங்களுக்குத்தான் இருக்கிறது என்பதற்கு அது ஒரு அறிகுறி என்பதாகத்தான் சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்களுடைய நிர்வாகம் எனக்குத் தெரியும். தஞ்சாவூரிலே ஆபீஸ் பைலே சானோம். கடையிலே இருந்திருக்கிறது. இதைச் சொன்னால் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் எந்த இடத்திலே எப்படி என்று எல்லாம் கேட்பார். கடையிலே அந்த பைலேக் கடையிலே போய்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சில பேர்கள் தீ வைத்தே எரித்தார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தீ வைத்ததாக வேறு சொல்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உங்களுடைய ஆட்கள் தான்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்களைப் பிடித்து தூக்கிலே போடுங்கள், யாராக இருந்தாலும் சரியே, தூக்கிலே போடுங்கள் (குறுக்கீடு) தைரியம் இருந்தால் போடுங்கள். அவர்கள் ரகசியமாகப் பேசலாம். அவர் செய்தது எல்லாம் சரி என்று நாங்கள் நம்பினோம். யுத்தத்திற்குப் பின்னாலேதான் சில ரகசியங்கள் எல்லாம் தெரிய வரும். அதுபோல ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால்தான் எங்களுக்கு 1967-லே ஏன் தோற்றோம் என்று தெரிய வருகிறது. மாஜி முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு முன்னாலே விஷக் கிருமிகளாக இருந்தது இப்பொழுது அமுதக் கிருமிகளாகப் போய்விட்டது. கர்நாடக ஈங்கிதம் கேட்டு சலித்துப் போய் விட்டது. அவரிடம் ஆலோசனை கேட்டு நாங்கள் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு பேர்களும் காங்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 ஜனவரி 27]

கிரசை தோற்கடிப்பதற்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள், ரகசியமாகப் போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் போட்ட திட்டத்தைத் தான் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். இப்படியிருந்தால் எந்தக் கட்சிதான் நிலைக்க முடியும்? அவர்கள் சொல்வது எல்லாம் எந்த நிலையோ எனக்குத் தெரியாது.

இந்த ஆட்சியிலே பொருளாதாரத் திட்டம் என்பதே கிடையாது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு எந்த விதமான முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை. அபிவிருத்திகள் எல்லாம் ஏற்கனவே போட்ட திட்டங்களின் தொடர்ச்சியே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. இதை நான் பலமுறைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆண்டவர்கள் தவறுகள் செய்து இருக்கலாம். அதைவிடப் பத்து மடங்குத் தவறுகளை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள். இதற்காக ஒரு விசாரணை வையுங்கள். இதற்கு முன்னால் செய்யப்பட்டதைவிட அபிவிருத்தியின் முன்னால் வேகத்தைவிட இப்பொழுதிருக்கிற வேகம் குறைந்திருக்கிறது என்று தீர்ப்புக் கொடுத்தால் நீங்கள் தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லை என்றால் அவர்கள் கொடுக்கும்படியான தண்டனையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சர்க்கார் எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்க்க முடியாத சர்க்கார். அவர்கள் சொன்ன பிரச்சினையையே அவர்கள் தீர்க்க முடியவில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற சபாநாயகர் அவர்கள் உட்பட அவர்கள் எல்லாம் கலெக்டர் ஆபீஸ் முன் விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தி மறியல் செய்தார்கள். இப்பொழுது கலெக்டர்கள் உங்களிடத்திலே இருக்கிறார்கள். ஏன் மிளகாய் வத்தல் விலை குறையவில்லை, ஏன் புளியின் விலையைக் குறைக்கவில்லை

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : முன்னேவிட இப்பொழுது எவ்வளவோ குறைந்திருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எல்லாம் குறையவில்லை (குறுக்கீடு) பை எலக்ஷனை வைத்து நீங்கள் மயங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நாங்களும் அப்படித்தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தோம். அதே தீர்ப்பு உங்களுக்கும் வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ஆம் ஆண்டுக்கான இரண்டாவது துணை மதிப்பீடுகளின் மீது நடைபெற்ற இந்த விவாதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு பல யோசனைகளையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாராட்ட மாட்டார்கள், அந்தப் பழக்கம் அவர்களுக்குக் கிடையாது

1970 ஜனவரி 27]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அந்தப் பழக்கம் கிடையாது என்று அவர்கள் எப்படிச் சொல்லலாம்? அவர்கள் அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும். அவர்கள் வெற்றி பெற்றதை நான் பாராட்டி இருக்கிறேன். அவர்கள் அதை வாபஸ் பெறவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன் ஆனால் . . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் சொன்னதை நேரிலே இருந்தும் கேட்ப்பதற்கு காது செவிடு என்றால் மக்கள் சொல்வது காதில் எங்கே விழப் போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் சொன்னார்கள். துணை மதிப்பீடுகளுக்குரிய மரியாதையை விரிவாக்கி எல்லா இடங்களிலும் புகுந்து, நாளைக்குப் பேசக்கூடிய பேச்சுக்கு முதற் பகுதியாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தந்தத் தொகுதிகளுடைய நிலைமைகளையெல்லாம் நண்பர்கள் எல்லாம் எடுத்துரைத்தார்கள்.

அவர்களுக்கெல்லாம் பதில் சொல்வதானால் ஒரு மணிக்குள் முடிக்க முடியாது. நான் அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இல்லையென்று யாரும் கருதிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. அவைகளுக்கான எல்லாவித நடவடிக்கைகளும் அமுல் படுத்தப் படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவான கருத்துக்களுக்கு மட்டும் பதில் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் முக்கியமான நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நல்ல ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காகவும், குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் திட்டங்களை அமுல் படுத்தும் காரியங்களுக்காகவும் ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அரிசன மக்களுடைய காலனி பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை கண்டிப்பாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கூடுமான வரையில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை. குறிப்பாக அரிசன மக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு குடி தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்பதிலே கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பையா அவர்கள் கூறியதும் கவனத்தில் கொள்ளப்படும். அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதிலும் இந்த அரசாங்கம் முழு கவனம் செலுத்தி வருகிறது. ஏற்கனவே அவர்கள் ஆக்கிரமித்த இடங்களைக் கூட 1960-ம் வருஷத்திற்கு முன்னதாக இருந்தால் அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுத்து விடும்படியான சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த நான்கைந்து மாதத்திலே

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 ஜனவரி 27]

ஆட்சிபணை இல்லாத வீட்டு மனைகள் — ஆங்கிலத்திலே சொல்வதானால் 'அன் அப்ஜக்ஷனபிள் எனக்ரோச்மென்ட்' கணக்கு எடுத்ததில் ஒரு லட்சத்து இருபதாயிரம் வீட்டு மனைகளில் எழுபதாயிரம் வீட்டு மனைகள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் காரியத்தை நல்ல வகையில் தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கம் செய்து வரும். இன்று எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோமென்றால் அது ஏதோ தேர்தலுக்காக செய்வதல்ல. அரசியல் நோக்கங்களுக்காக செய்வதல்ல.

மதுரை உறுப்பினர் திருமதி ஜானகி அம்மாள் பேசுகிற நேரத்தில் ஜமாபந்தி முறை பற்றியும் ரெவின்யூ போர்டு ஒழிப்புப் பற்றியும் சொன்னார்கள். ஜமாபந்தி முறை ஒழிப்புபற்றி முடிவு எடுக்கப்பட்டாகி விட்டது. உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உடனடியாக எல்லா இடங்களிலும் அமுலுக்கு கொண்டு வராமல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு தாலுகா என்று எடுத்துக் கொண்டு இந்த ஆண்டில் நடைமுறைக்கு வர இருக்கிறது. போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூவை ஒழிப்பதைப்பற்றிய சர்ச்சைகள் முடிந்து ஒழிப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டது.

The details for the abolition of Board of Revenue have been worked out and suitable legislation has been framed which will be shortly sent to the President for his concurrence. The Bill will provide for the exercise of statutory powers of the Board of Revenue by Heads of Departments like Commissioner of Commercial Taxes, Commissioner for Land Revenue, Commissioner for Settlement, etc.

கொள்கை அளவிலே ரெவின்யூ போர்டை ஒழிக்க வேண்டுமென்பது பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் மட்டத்திலே முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டது. அதற்காக சட்டம் இயற்றவும் வரைவுகள் தீட்டவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்களுக்கு ஸ்டாப்சுடரி பவர்ஸ் இருப்பதை எடுத்து மற்றவர்களுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்றால் பிரசிடென்டின் அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டும். பிரசிடென்டின் அங்கீகாரம் கிடைத்தவுடன் மசோதாவைக் கொண்டு வர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

தஞ்சை விவசாய தொழிலாளர் சட்டத்தை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக செய்துவிட முடியாது. மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. விலையிலே கூட வித்தியாசம் இருக்கிறது. கோபிசெட்டிபாளையத்திலே ஒரு விலை என்றால் எங்கள் ஊரிலே மற்றொரு விலையிருக்கிறது. தஞ்சை மேற்கு பகுதியில் கூலி ஒரு மாதிரி இருக்கிறது. கிழக்குப் பகுதியில் வேறொரு மாதிரி இருக்கிறது. கிழக்குத் தஞ்சையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள கூலி விகிதத்தின் நடை முறையை அனுசரித்து தகுந்த மாதிரி

1970 ஜனவரி 27]

சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அவசியமான நேரத்தில் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப இந்தக் காரியங்கள் அரசாங்கத்தால் கண்டிப்பாக நிறைவேற்றி வைக்கப்படும்.

அரியலூர் உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் தேசிய சுற்றுலா கண்காட்சியை பற்றி சொன்னதைப் பார்த்தால் பத்து பதினைந்து லட்சம் ரூபாய் வருமென்று தோன்றுகிறது. (திரு. ஆர். கருப்பையா . . . நான்கு லட்சம்) அந்தக் கண்காட்சிக்குப் பணம் கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்பது இந்தச் சர்க்காருடைய தெளிவான, துணிவான கொள்கை. முதலில் ஒரு சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேசிய சுற்றுலா கண்காட்சிக்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் கொஞ்சம்கூட சம்பந்தம் இல்லை. அது அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் ஒன்று அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அதற்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் கிடையாது. பொதுவாக பொருட்காட்சிகள் பல ரகங்களில் நடைபெறுகின்றன. சில பொருட் காட்சிகள் சர்க்காரால் நடத்தப்படுகின்றன. சில பொருட்காட்சிகள் கட்சிக் காரர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. தேனும்பேட்டையில் பல வருஷ காலமாக காங்கிரஸ் பொருட்காட்சி அந்த அரசாங்கம் முடிந்த காலத்தில் தட்புடலாக இருந்தது. இப்போது கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பொருட்காட்சிக்கு நான்கு லட்ச ரூபாய் கொடுத்தார்கள். தேனும்பேட்டை பொருட்காட்சிக்கு எவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தார் என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : The point for clarification is this இந்த நேஷனல் டிரீஸ்ட் எக்ஸிபிஷனிலே ஈடுபட்டவர்கள் உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களாக இருப்பதால்தான் அதற்கு அதிகமாக சலுகை தருவதாக கூறப்படுகிறது. ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் எக்ஸிபிஷனில் இதற்கு முன்பு அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு ஈடுபட்டிருந்ததோ அதைவிட இப்போது குறைவாக இருக்கிறது. இதிலே பாரபட்சம் காட்டுவதாகத்தான் நாங்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறோம். இரண்டு பொருட்காட்சிகளையும் மக்கள் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் இருக்கிறது. உங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால்தான் நேஷனல் டிரீஸ்ட் எக்ஸிபிஷனுக்கு அதிகமான தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் முழுவதும் சொல்வதற்கு முன்னாலேயே அவசரப்படுகிறீர்கள். கொடுத்தது நியாயம் என்றல்லவா நான் வாதாடுகிறேன். சில பொருட்காட்சிகளை தனிப்பட்டவர்கள் கூட நடத்துவதுண்டு. தனிப்பட்டவர்களேன்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 ஜனவரி 27]

ரூல் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களாகவும் இருக்கலாம், கம்யூனிஸ்ட்களாகவும் இருக்கலாம், அல்லது வேறு கட்சிக்காரர்களாகவும் இருக்கலாம். கட்சி ரீதியில் அந்த காரியங்கள் நடைபெறவில்லை.

இந்த அரசாங்கம் அந்தந்தப் பொருட்காட்சிகளின் தன்மையைப் பார்த்து, அதன் அளவைப் பார்த்து சில உதவிகள் செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அரசின் சாதனைகளை விளக்கவேண்டியிருக்கிறது. சென்னை நகர கார்ப்பரேஷனும் தேனாம்பேட்டை எக்ஸ்பிஷனில் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன ரீசிம் எக்ஸ்பிஷன் பொறுத்த வரையில் எங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக செய்யப்பட்டதல்ல. இரண்டு லட்சம் ரூபாய் எக்ஸ்க்ரேஷியா கிரூண்டாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவற்றில் கடைகளாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இது தனியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது, எந்த அமைச்சருக்காவது வேண்டியவர்கள் என்பதற்காகவோ அல்லது கட்சிக்காரர்கள் என்பதற்காகவோ அல்ல. அது ரீசித்திற்காக நடத்தப்படுகிற பொருட்காட்சி. சுற்றுலாவை வளர்ப்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ செலவு செய்கிறது. அப்படிச் செலவு செய்கிறது நியாயமா இல்லையா என்பதை இவரால் வேட செய்வது வேறு காரியம். இதில் மத்திய அரசின் ஆதரவோடு பல மாநிலங்கள் கலந்து கொள்கின்றன. ரீசித்தை வளர்ப்பதில் இந்த அரசுக்கும் மிகுந்த சிரத்தை உண்டு. அதற்காக ஏராளமான பணத்தை செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது, செலவு செய்து வருகிறது. இதற்காக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளைக் காட்டிலும் ஏராளமான மக்கள் இதற்கு வருகிறார்கள். ஆகவே வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற பிரச்சினையே இல்லை. எனவே, வேண்டியவர்களுக்காக கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறார்கள்.

It has been decided by Government that Tamil Nadu may participate in the National Gandhi Darshan exhibition to be held in New Delhi from 2nd October 1969 to 22nd February 1970. The total cost involved in the proposal is Rs. 2 lakhs. An advance of Rs. 2 lakhs has been sanctioned to meet contingent expenditure initially.

காந்திஜியையும் எங்களது கட்சிக்காரர், அல்லது எங்கள் சொந்தக் காரர் என்று சொன்னாலும் சொல்வார்கள். டெல்லியில் அதில் கலந்து கொள்ள இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் கூட மனோகரன் நடத்துகிறார் அல்லது மானிசாமி நடத்துகிறார். எங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்வார் வார்விடவில்லை. முறைகேடான முறையில் ஒன்றும் நடந்துவிடவில்லை. முறைகேடான முறையில் ஏதாவது நடந்திருந்தால் சொல்லுங்கள். ஒன்றுமே நடந்து விடவில்லை. ஆகவே, அதைப் பெரிதாக்கிச் சொல்வது சரியல்ல.

1970 ஜனவரி 27]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதைக் கொடுப்பது நியாயம் என்று அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள். காந்திஜி எக்ஸ்பிஷனுக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைவிட இது பெரிது என்று இதற்காக 2.2 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். தேனும்பேட்டை பொருட்காட்சிக்கு எவ்வளவு தொகை கொடுத்தார்கள் என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்லாமல் மெல்ல நழுவி விட்டார். அதற்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னால் சந்தோஷம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அரசாங்கத்திற்குச் சில முறைகள் உண்டு. எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டியது அரசாங்கம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அல்லது கருப்பையா அவர்கள் முடிவு செய்வது என்றால் அவர்கள் இங்கே உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும். இதில் முடிவு செய்ய வேண்டியது நாங்கள், முடிவு செய்திருக்கிறோம். இதில் என்ன முறைகேடு இருக்கிறது?

இவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக அடுத்த வருடம் கொடுக்கலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்களைக் கெஞ்ச நாங்கள் தயாராயில்லை. நாங்கள் எடுத்துக் கொள்வோம். உங்களை நம்பி நாங்கள் பிழைக்க வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தேனும்பேட்டை பொருட்காட்சி நடத்தியபோது—காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோது—இதுவரை அதற்கு என்டர்டெயின்மென்ட் பாக்கிஸிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த டிரீஸ் எக்ஸ்பிஷனுக்கு அப்படி விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. இதையும் எங்கள் கட்சிக்கு காட்டும் சலுகை என்று சொல்வார்களோ என்னவோ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதற்கு வேண்டுமானாலும் டாக்ஸ் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அந்த எக்ஸ்பிஷனுக்கு போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் ஏதோ சம்திங் இருக்கிறது. அது என்னவென்று எனக்குத் தெரியாது.

திரு. கே. வினாயகம் : கவர்ன்மென்ட் டிபார்ட்மென்ட்ஸ் வழக்கமாக வந்துகொண்டிருந்தது ஏன் வேண்டுமென்றே நிறுத்தப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த அளவிற்கு இறங்கிப் பேசுவதற்கு நான் முன்வரவில்லை. செலவு செய்யப்படுகிற பணத்திற்கு என்ன லாபம் என்று பார்க்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் சில முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த முறைகளின் அடிப்படையால்தான் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. முறைகேடான முறையில் ஏதாவது நடந்திருக்கிறது என்றால் சொல்லலாம், பாரா

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 ஜனவரி 27]

பட்சம் ஏதாவது இருந்தால் சொல்லலாம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டம் பற்றிச் சொன்னார்கள். காம்ப்ளிங் என்டெல்லாம் அதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவ்வளவு தூரம் சாது சன்னியாசியாகி விட முடியாது. நாம் அவ்வளவு பெரிய வேதாந்தியாகிவிடவில்லை. பெரிய சன்னியாசியாகி விடவில்லை. இது மனிதர்களால் நடத்தப்படும் அரசாங்கம். நம் மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்க என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை இந்த அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. அவர்கள் விரும்புகிற உலகத்திற்குப் போக ரொம்ப நாட்களாகும். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொன்றுகாம்பிளிங்காகத் தோன்றலாம். சிலருக்கு மூட நம்பிக்கைகள் கூட காம்பிளிங்காகத் தெரிகிறது. அதை வைத்துச் சிலர் பிழைப்பு நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் களவு உலகத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இப்போது செய்வது, வரி போடுவதற்குப் பதிலாக எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். பழைய காலங்களில் கூட இதுமாதிரி இருந்ததுண்டு. அவர்கள் சொன்ன இன்னொரு யோசனையை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மொத்தமாகக் கணக்கு போட்டிருக்கிறீர்களே என்றார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் இவ்வளவு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கீடு செய்திருக்கலாமே என்றார்கள். ஆஸ்பத்திரிக்கு இவ்வளவு அதற்கு இவ்வளவு, இதற்கு இவ்வளவு என்று சொல்லி இருக்கலாமே என்றார்கள். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறுகிற அனுசூலங்களில் சில சிக்கல்கள் இருப்பதால் வரையறை செய்து முடிவு எடுக்க முடியவில்லை. இன்னின்ன காரணங்களுக்காக என்று போட்டுச் செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பரிசுச் சீட்டு முறை தவறு என்று சொல்லத் தேவையில்லை. அதற்கு எவ்வளவோ போர்கள் ஆதரவு அளிக்கிறார்கள். அவற்றைக்கொண்டு நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் தமது ஆதரவை வழங்குவார்கள் எனக் கருதுகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணவுக் கொள்கை பற்றிச் சொன்னார்கள். எங்கேயோ ஆரம்பித்து என்னவோ சொன்னார்கள். உணவுக் கொள்கையில் ஆரம்பித்து கோயம்புத்தூர் காங்கிரஸ் ஆபீசுக்குப் போனார். காங்கிரஸ் ஆபீசைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல அவர்களுக்கு விட்டு விடுகிறேன். எங்கள் உணவுக் கொள்கை தவறு என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு மாறுதல் அதில் ஏற்படும்போது ஏன் இந்த மாறுதல் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களின் எண்ணத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒரு சமயம் விலைவாசிகள் ஏறி விட்டன என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு சமயத்தில் ஏன் பேசுபிஷன் போடுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். விலை குறைந்தது என்றுதான் அதற்குப் பொருள். விலையே குறையவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கண்ட்ரோல் பற்றி ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையை வரையறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கண்ட்ரோல் சில நேரங்களில் வேண்டுமென்றும் சில நேரங்களில் வேண்டா

1970 ஜனவரி 27]

மென்றும் சில கட்சிகள் சொல்லுகின்றன. உங்களுடைய கட்சிக்கு என்ன கொள்கை? சுதந்திராக் கட்சியினர் ஒரு கொள்கையைச் சொல்லுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, சோஷலிஸ்ட் கட்சி அவர்கள் கொள்கைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். உங்களுடைய கட்சியின் கொள்கை என்ன? உணவுக் கொள்கையில் மூன்றாண்டுக் காலமாக, தீவிரமான கொள்முதலை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது, திறமையான முறையில் விநியோகம் செய்திருக்கிறது. 20 லட்சம் டன்களை ஏறக்குறைய 200 கோடி ரூபாய்க்கு, மக்களிடத்திலேயிருந்து வாங்கி உணவு தாராளமாகக் கிடைக்கும் முறையில் செய்திருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலே இயற்கைக் கெடுதல் வந்த பிறகும், மழையில்லாமலிருந்தும், நாம் மேற்கொண்ட முயற்சிகளினால் இந்த மாநிலத்தில் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை ரத்து செய்யும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. இதை இந்த மாநிலம் முழுவதும் வர வேற்றிருக்கிறார்கள். அதிலே அவர்கள் கட்சியின் அதிகாரபூர்வமான கருத்தை இன்று சொல்லவில்லை, நானியாவது . . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின் கொள்கை என்னவென்றால், உணவு தானியத்தில் “ஸ்டேட் டிரோடிங்” வேண்டும், விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்பாடியான விலை வேண்டும், சாப்பிடுபவர்களுக்கு நியாயமான முறையில் கிடைக்க வேண்டும் என்பது. அந்த முறையிலே இல்லாமல், படியரிசி, படியரிசி என்று சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது இரண்டும் சேட்டான் நிலையில் உள்ளது. எனவே, உங்களுக்குத்தான் தெளிவான கொள்கை இல்லையே தவிர, எங்களுக்குத் தெளிவான கொள்கை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரோம்ப சந்தோஷம், அவர்கள் கொள்கையை எவ்வளவு பேர்கள் அதரிக்கிறார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. அவர்கள் இருபது வருஷ காலமாக இருந்தார்கள், இந்த மாதிரி வியாபாரத்தை 20 வருஷ காலமாக அவர்கள் ஏன் செய்யவில்லை என்று தெரியவில்லை. பக்தவத்சலம் இடைஞ்சலாக இருந்தாரா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதுதான் இடைஞ்சல்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த முறையைப் பார்க்க வேண்டும். உங்களுக்கு அதைத் தவிர வேறே கிடையாது என்றால் இதை வாத்தத்திற்காகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, உணவு தானியத்தைத் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று, அல்லது அவரவர்களுக்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்று உடன்பாடு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டில் உணவுக் கொள்கையினால் விலைவாசிகள் சரிந்திருக்கின்றன. சர்க்கரை விலையில் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பருப்பு கிடைக்காத நிலைமை மாறியிருக்கிறது. கோதுமை கிடைக்காத நிலைமையில் மாறுதல் இருக்கிறது. எண்ணெய், மிளகாய் விலையில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் இருக்கலாம், அவைகள் மேகங்கள் இருப்பதைப்போல. பொதுவாக விலைவாசிகள் குறைந்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] 1970 ஜனவரி 27

திருக்கின்றன. பொதுவான போக்குகள், பொதுவான அம்சங்கள் நம்முடைய வாழ்க்கைத் தரங்கள் இவைகளுக்கான காரியங்களைத் தொடர்ந்தும், இடைவிடாமலும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்காக பே கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி உயர்ந்தாலும், விலைவாசி உயரவிட்டாலும் போட வேண்டும், எப்படி நெல்லுக்கு அதிக விலை வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறதோ அதேபோல் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் அவர்களின் நிலைமை உயர வேண்டுமென்பதிலே இந்த அரசாங்கம் சிரத்தை கொண்டிருக்கிறது.

பென்ஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களைப்பற்றி மட்டுமல்லாமல் நம்முடைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்காக இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ காரியங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுக் காலத்திலே கணக்குப் பார்த்தால் எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்திருக்கிறது, என்பதை நான் சொன்னால் ஏதோ எல்லாம் செய்து விட்டோம் என்று சொல்வதாக இல்லை. பே கமிஷன் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் காரியங்களின் விளைவாக ஏராளமான செலவு ஆகும். அதைப்பற்றி யாராவது சொல்வார்கள் என்று பார்த்தேன். அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை, கொஞ்சம் கூச்சப்படுகிறார்கள். ஐந்தாவது 'லைபனான்ஸ் கமிஷன்' வகுசித்து இருக்கிறது. பல கோடி ரூபாய் செலவு ஆகலாம். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு, மற்ற மாநிலங்களில் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு நம்முடைய மாநிலத்தில் கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அண்ணா அரசு ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏறிய பிறகு அகவிலைப்படியை நாம் மூன்றாண்டு காலத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்றியிருக்கிறது. 1-11-1967 அன்றும், 1-6-1968 அன்றும் 1-1-1969 அன்றும் மூன்று தடவை உயர்னெஸ் அலவன்ஸ் ஏற்றியதன் விளைவாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 14 கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவாகிறது. அதேபோல், நகராட்சிப் படி கொடுத்ததன் விளைவாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 65 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. மலைப் பிரதேசங்களில்

Sanction of winter allowance to government servants for four months in four hill stations of Kothagiri, Coonoor, Gudalur and Ootacamund.

என்றும், அதற்குப் பிறகு மற்ற மலைப் பிரதேசங்களுக்கும் விஸ்தரித்ததன் விளைவாக ஏறக்குறைய 1½ லட்சம் ரூபாய் ஆகியது நகராட்சிப்படி.

Extension of city compensatory allowance to government servants and teachers in aided schools in belt areas of Madras City and Madurai

ஆசிரியர்களுக்கு விஸ்தரித்தனால் 34 லட்சம் ரூபாய் செலவாயிற்று. அதேபோல்,

Grant of leave salary to non-gazetted government servants based on pay last drawn from 1st November 1969,

1970 ஜனவரி 27] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்பதன் கீழ் கடைசியாக அவர்கள் வாங்கிய சம்பளத்தின் அடிப் படையில் அவர்கள் லீவ் சம்பளத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று 3 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல,

Calculation of pension on the basis of officiating pay instead of substantive pay

செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும்

Advance for the purpose of marriage to Government servants and their sons and daughters (amount limited to Rs. 2,000)

இதற்குப் பத்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது.

Grant of Madras House Allowance to Government officers in Madras City on a pay exceeding Rs. 500.

இந்த மாதிரிப் பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. இனியும் செய்யலாம் என்பதற்கும் இந்த பைனான்ஸ் கமிஷன் இப்படிச் செய்து இருக்கிறது. இதைப்பற்றி இங்கு சொல்வார்கள் என்று பார்த்தால் இவர்கள் சொல்லவில்லை. தமிழ் நாட்டுக்கு அதிகமாக உதவி செய்து விட்டார்கள் என்று இவர்கள் சொன்னாலும் பரவாயில்லை, உத்தரப் பிரதேசத்திலே இருப்பவர்களும் இதையே சொல்லுகிறார்கள். பைனான்ஸ் கமிஷனின் சிபாரிசின் விளைவாக உள்ள நிலைமைக்காக திருமதி இந்திரா அம்மையாரைத் தலைமையாகக் கொண்ட அதே அரசின் மீது குற்றச்சாட்டை சாட்டுகிறேன். பைனான்ஸ் கமிஷனின் பரிந்துரையின் விளைவாக நம்முடைய மாநிலத்திலே, 5 ஆண்டுகளிலே 50, 51 கோடி பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஆனால் இவைகளையெல்லாம் சந்திரபானு குப்தா இதையே வேளியே சொல்ல மாட்டேன் என்கிறார். பைனான்ஸ் கமிஷன் பரிந்துரையை அமல்படுத்துவதனால் பீகார் மாநிலத்திற்கு அதிகமாக வரும் பணம், சர்ப்பன்ஸ் உபரியான தொகை 199 கோடி ரூபாய். குஜராத் மாநிலத்திற்கு 158 கோடி ரூபாய், ஹரியானாவிற்கு 79 கோடி ரூபாய், மராட்டியத்திற்கு 419 கோடி ரூபாய், பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு 117 கோடி ரூபாய், உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்திற்கு 209 கோடி ரூபாய் என்று இந்த பரிந்துரையின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு நிலைமைகளுக்குப் பிறகும், நாங்கள் கூறிய நியாயமான காரியங்களைப்பற்றி இங்கிருப்பவர்களும், வெளியே இருப்பவர்களும் குறைகூறி பேசுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அத்தனை இழப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு கவர்னர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்காக நாங்கள் எடுத்த முயற்சிகளுக்குப் பேருதவி செய்யுமாறு எல்லாக் கட்சிகளையும் நான் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் துணை மாணியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தறுமாறு கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: On a point Order, Sir. If the Finance Commission has not acceded to our request which we rightly deserved does it not amount to inefficiency of this Government for not having made out a good case? Whereas other

544 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவுக்கான இரண்டாம் துணை நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது பொது விவாதம்.

1970 ஜனவரி 27

States were able to get substantial sums, why has this Government (which got so many crores from Centre for drought relief) failed in this?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் விளக்கம் கேட்பதாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, மறுபடியும் நீங்கள் ஒரு குற்றம் சொல் சிறீர்கள். விவாதம் முடிவுற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு திரு. வினாயகம் அவர்களிடத்திலேயிருந்து, இந்த அரசாங்கத்திற்குத் திறமை இருக்கிறதா, திறமை இல்லையா என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு அவ்வளவு திறமைக் குறைவாக தமிழ் மக்கள் யாரும் இல்லை.

பிற
பக்கம்
1-00

(7) 1969-70-ம் ஆண்டில் கூடுதல் செலவுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு கோரிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டு வாக்கெடுப்பு கோராமல், நான் எல்லாக் கோரிக்கைகளையும் படித்து விட்டு, கடைசியில் ஒரே முறையாக எல்லாக் கோரிக்கைகளையும் சேர்த்து வாக்கெடுப்புக்கு விட்டு விடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“கீழ்க்கண்ட மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு எதிரே குறிப்பிட்டுள்ள தொகைக்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

கோரிக்கை எண்.	கோரிக்கை.	கோரிய தொகை.
(1)	(2)	(3)
		ரூ.
கோரிக்கை	1 நிலவரித்துறை.	25,36,800
ரூ.	2 மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம்— நிர்வாகம்.	100
ரூ.	3 பொது விற்பனை வரிகளும், எளிய வரிகளும், நிர்வைகளும்— நிர்வாகம்.	1,12,700
ரூ.	5 பத்திரப் பதிவுத் துறை.	300
ரூ.	6 மாநில சட்டமன்றப் பேரவை.	100
ரூ.	8 மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.	16,93,400
ரூ.	8- பால் வழங்கு திட்டங்கள்.	-100
ரூ.	9 மாவட்ட நிர்வாகமும் பல்வகை யும்.	2,23,100